

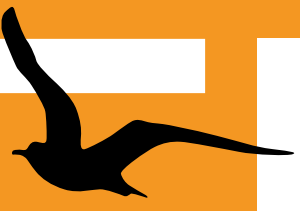
Yeşil

ÖZEL
SAYI

Küçük İskender anısına...

SARIYER BELEDİYESİ KENT KÜLTÜRÜ VE YAŞAM DERGİSİ

martİ

EDEBİYAT
GÜNLERİ
BEYAZ MARTI
EDEBİYAT
ONUR ÖDÜLÜ

**AHMET
ÜMİT**

Yazmaya
adanmış
bir yaşam

**HIFZI
TOPUZ**

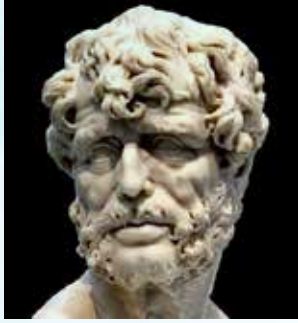
VEDAT TÜRKALİ | YAŞAR KEMAL | ZÜLFÜ LİVANELİ | İNCİ ARAL
MURATHAN MÜNGAN | HALİL GENÇ | MEHMET ÇAĞÇAĞ

**GÜN GÜN
SARIYER'DE
EDEBİYAT**

NASIL YAŞAMALI?

— S T O A O K U L U —

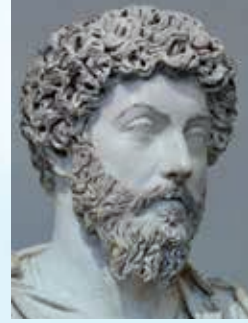
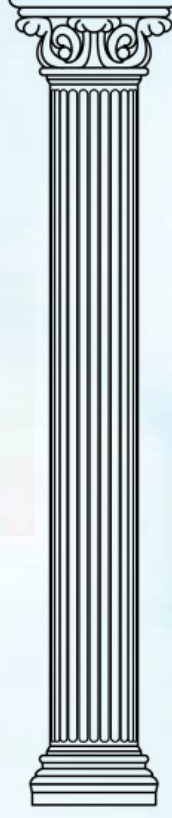
BİLGELİK

ÖLÇÜLÜLÜK

ADALET

CESARET

SENECA

- > "Dikkat edersen hayatımızın en büyük bölümü kötü iş yapmakla, büyük bir bölümü hiçbir iş yapmamakla, tüm yaşamımız da yapmamız gerekenden başkasını yapmakla geçiyor. Zamana değer veren, gününün değerini bilen, her gün biraz daha ölmekte olduğunu anlayan bir kimse gösterebilir misin bana?"
- > "Kendini bil. İnsan nedir? Her sallantıda ve her savruluşta parçalanmaya müsait bir tekne. Dağılman için büyük bir fırtınaya gerek yok."
- > "Başkalarından üstün olmamız önemli değildir, önemli olan dünkü halimizden üstün olmamızdır."
- > "Yaşamaya hemen başlayın ve her gününüzü yeni bir hayat gibi sayın."
- > "Herkes kendi hatası yüzünden mutsuz olursa, insanlık iyi bir durumda demektir."
- > "Evimize giren insan, bizim eşyalarımıza değil, kişiliğimize hayran olmalı..."

EPIKTETOS

- > "At şarkı söyleyemediği için talihsiz midir? Hayır, ama koşamazsa talihsiz olur. Köpek uçamadığı için talihsiz midir? Hayır, fakat koku alamazsa talihsiz olur. İnsan aslanları boğamadığı ve olağanüstü işler yapamadığı için bedbaht mıdır? Hayır, o bunun için yaratılmış değildir. Ama temizliği, iyiliği, vefayı, adaleti, kaybettiği vakit ruhuna ihanet eder ve tüm değerlerini kaybeder."
- > "Yalnız özgür kişilerin eğitilmesi gerektiğini söyleyen çoğunluğa değil, yalnız eğitimlilerin özgür olduğunu söyleyen düşünürlere inanmalıyız."
- > "Sıradan olmaya ve size dayatılanları yapmaya daha ne kadar dayanacaksınız? Kendiniz olmak için pek fazla zamanınız yok."
- > "Şeylerin senin arzu ettiğin gibi olmasını isteme, nasıl oluyorsa öyle olmalarını iste, böyle yaparsan her zaman mutlu olursun."
- > "Tamam, yarından itibaren daha itinalı bir insan olacağım." demeyin. Bu, ertelemek demektir."

MARCUS AURELIUS

- > "Sabahları canın yataktan çıkmak istemediğinde, hemen şöyle düşün: "Bir insanın görevini yerine getirmek için kalkıyorum. Bunu yapmak için doğdum, bu dünyaya bunun için getirildim, peki ama neden yakınıyorum öyleyse? Yataktan çıkmayıp yorganı başıma çekmek için mi yaratıldım yoksa?"
- > "Bir insan seni suçladığında ya da kırdığında o insanın ruhunu inceleyerek nasıl bir insan olduğunu anlamaya çalış. Kafanda bir fikir oluştuğunda kendine acı çektirmenin gereksiz olduğunu göreceksin. Yine de onlara hoşgörü göster."
- > "Elinde olmayan şeyler için üzülyorsan, seni üzen bu şey değil, onun hakkındaki düşüncendir."
- > "Gerçek, senin yüzünde yazmalı, sesinden anlaşılmalı, gözlerinde parlamalı."
- > "İnsanlar sizi, sadece aynı yerden canları yandıkları zaman anlar."
- > "Bedenin bu hayatta direnirken, ruhunun pes etmesi yüz kızartıcıdır."
- > "Sabah kalktığında hayatta olmanın nasıl bir ayrıcalık olduğunu düşün - nefes almanın, düşünmenin, zevk almanın, sevmenin..."
- > "Pek yakında insanları unutmuş olacaksın; pek yakında insanlar da seni unutmuş olacak."

SAHİBİ

T.C. Sarıyer Belediyesi adına

ŞÜKRÜ GENÇ

Editör

CENGİZ KAHRAMAN
kahramance@gmail.com

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

ÖNDER KÖMÜR
onderkomur1983@gmail.com

Kreatif Yönetmen

MUSTAFA GÖKMEN
mustafagokmene@gmail.com

T.C. SARIYER BELEDİYESİ
KÜLTÜR MÜDÜRLÜĞÜ
KÜLTÜR YAYINLARI

Adres:

Yaşar Kemal Kültür
Merkezi,
Derbent Mahallesi
Akgün Caddesi No: 1
Sarıyer / İstanbul

sariyer.bel.tr
444 1 722

BASKI:

Matsis Matbaa
Hizmetleri
San. Tic. Ltd. Şti.

Tevfikbey Mah.
Dr. Ali Demir Cad.
KOBİ İş Merkezi
Giriş Kat No: 51
Sefaköy - Küçükçekmece
İSTANBUL

Tel:
(0212) 624 21 11

ŞÜKRÜ GENÇ / SARIYER BELEDİYE BAŞKANI

Yaşasın edebiyat, yaşasın sanat

Değerli Edebiyatseverler,

Geçtiğimiz yıllarda "Takvim yapraklarının en özel günleri" diye tanımladığım Sarıyer Edebiyat Günleri'nin sekizincisi için bu yıla özgü olarak sonbaharda bir araya geliyoruz.

Beş gün sürecek edebiyat coşkusu için çalışma arkadaşlarımla birlikte ilk günkü kadar heyecanlı ve mutluyuz.

Sarıyer Edebiyat Günleri her geçen yıl bir çığ gibi büyürken, yaşamı temel alan yerel yönetim anlayışımız, yaşamın izdüşümü olan edebiyat ile pekişerek daha da anlam kazandı. Sarıyer, ülkemizin en önemli edebiyat etkinliklerinden birinin ev sahibi oldu.

Etkinliğimizin Onur Konuğu, duayen isim Hıfzı Topuz olacak. 2019 Beyaz Martı Edebiyat Onur Ödülü'müzü, her kitabı büyük bir merakla beklenen, eserleri birçok dile çevrilen usta yazarımız sevgili Ahmet Ümit'e vereceğiz.

Şiir Hatları ve Şiir Teknesi Boğaz'ı dizeler eşliğinde gezerken, Selda Bağcan ve Grup Gündoğarken ile edebiyat müzikle buluşacak. Söyleşiler, paneller, imza günleri, sergiler, atölyeler ile zengin bir program bizleri bekliyor.

Geride bıraktığımız yıllarda etkinliğimize katılarak birbirinden güzel dizelerini bizim için okuyan,

kitaplarını imzalayan, temmuz ayında kaybettiğimiz Küçük İskender'i rahmetle anıyorum.

Sarıyer Edebiyat Günleri'nin gerçekleşmesinde emeği geçen çalışma arkadaşlarıma, davetimize olumlu yanıt vererek bizlerle olan edebiyatçı, yazar, gazeteci, sanatçılarımız ile etkinliğimizi zenginleştiren yayınevlerine ve bütün bu çalışmaları onlar için gerçekleştirdiğimiz edebiyatseverlerimize, katılımlarından dolayı teşekkür eder, keyifli bir program dilerim.

Yaşasın edebiyat, yaşasın sanat.
Sevgilerimle.

AHMET

“POLİSİYE

İNSAN RUHUNUN

ARKA BAHÇESİDİR”

ÜMIT

Meksika’dan Çin’e kadar 20 farklı ülkede milyonlarca okura ulaşan Ahmet Ümit: “Ruhumuz sadece iyiliklerden, erdemden oluşmuyor, kötülük ve ahlâk dışılık da yapımızda var. İstesek de istemesek de bu böyle. Mesele bunlardan hangisini seçeceğimiz...”

RÖPORTAJ: ÖNDER KÖMÜR

TÜRKİYE’DE polisiye roman yazarlığı denildiği zaman akla gelen ilk isim Ahmet Ümit. Fakat genel olarak romanlarınız incelendiğinde aynı zamanda bir tarihçinin kalemi gibi de duruyor. Kimi zaman Fatih Sultan Mehmet dönemi, kimi zaman Mevlana’ya yolculuk, kimi zaman ise İttihat ve Terakki Cemiyeti zamanları. Tarih ile polisiye birbirini tamamlıyor mu? Nasıl bir ilişki içindeler?

Tarih de faili meçhul cinayetler gibidir. Geçmişte neler olduğunu bize tarihçiler anlatır. Ama çoğu tarihçi, geçmişte yaşananları mensup olduğu ulus, din ve ideolojinin etkisiyle anlatır ve yorumlar. Hatta kimi tarihçiler doğrudan iktidarın çıkarlarına uygun bir tarih anlatımını tercih eder. O nedenle geçmişte neler olduğu gerçekte bir muammadır. Tıpkı faili meçhul bir cinayet gibi. Bu açıdan cinayetle iç içe geçmiş tarihi kurgular yapmak son derece zevklidir. Sadece zevkli değil aynı zamanda öğreticidir de. Çünkü gerçeği anlatmak isterseniz çok farklı okumalar yapmak zorundasınız. Üstelik herkesin bildiği gibi tarih kanla yazılır. Yani geçmiş bir cinayetler manzumesidir. Eğer tarihi bir cinayet romanıyla anlatmak isterseniz okur iki tür doyum yaşar. Bir zekasını kullanarak cinayeti çözmenin gururunu tadar, iki geçmişte ne olup bittiğini öğrenmenin zevkine varır.

“Aşkımız Eski Bir Roman”da yine böyle bir arka plan okurlarınızı bekliyor mu?

“Aşkımız Eski Bir Roman”da böyle bir arka plan yok. Yeni kitabımız üç uzun öyküden oluşuyor ve saf polisiye bir nitelik taşıyor. Üç öyküde gizemli bir cinayetle başlıyor. Bu öykülerde ne tarih var ne de siyaset, ama günümüz Türkiye’si var. Günümüzde işlenen suçlar var. Ahlakını, vicdanını, merhametini yitirmiş bir insanlık var.

Yani sadece gizemli cinayetleri kim işledi sorusunun etrafında dönen hikayeler değil bunlar. Aynı zamanda ülkenin sosyolojisini, günümüz insanının psikolojisini de tartışmaya açan metinler. Klasik polisiyeye bir tür saygı duruşu da denilebilir. O yüzden Başkomser Nevzat ve ekibi işbaşında yer alıyor zaten.

Çok sevilen Başkomser Nevzat karakteri “Aşkımız Eski Bir Roman”da yine başrolde olacak yani. Okurlarınızın zihninde farklı farklı komser Nevzat yansımaları oluşmuştur. Gerçekten kimdir bu Başkomser Nevzat?

Başkomser Nevzat, cinayet masasının kıdemli polislerindendir. Mektepli değil, alaylıdır. Hayatı ve mesleği sokaklardan öğrenmiştir. Doğma büyüme İstanbulludur. İstanbul onun için gerçek bir tutkudur. En az sevgilisi Evgenia kadar aşkla bağlıdır bu şehre. “Ah Güzel İstanbul” filimindeki eski İstanbullu Haşmet İbriktaoğlu karakteri, “Muhsin Bey” filmindeki Muhsin Bey karakteri ve 12 Eylül darbesi öncesi öldürülen Adana Emniyet Müdürü Cevat Yurdakul’dan esinlenerek oluşturulmuş bir roman karakteridir. Ne Sherlock Holmes’a benzer ne de Hercule Poirot’ya. Onlar gibi sadece zekadan oluşan bir karakter değildir. Kusurludur, yanlışlar da yapar. Her serüvenin sonunda katili yakaladıktan sonra hala bir yerlerde birilerinin birilerini öldürdüğünü bilir. O yüzden hep bir parça kederlidir. Deyim yerindeyse Başkomser Nevzat bir tür insan sarrafı, bir tür suç bilgisidir. Aslında benim Türk Polis Teşkilatı’na, bir polis nasıl olmalıdır önerimdir. Çünkü dürüsttür, bilimsel çalışır, hatasını kabul eder. Polistir ama önce insandır.

Yeni romanın heyecanının yanı sıra başka bir heyecan daha var. İki edebiyatçıyı

“Aşkımız Eski Bir Roman, üç öyküde gizemli bir cinayetle başlıyor. Bu öykülerde ne tarih var ne de siyaset, ama günümüz Türkiye’si var. Günümüzde işlenen suçlar var. Ahlakını, vicdanını, merhametini yitirmiş bir insanlık var...”

“Ahmet Ümit ve Nazım Hikmet’i buluşturan film” olarak lanse edilen “Merhaba Güzel Vatanım” 1 Kasım 2019’da vizyona giriyor. Senaryosu size ait. İzleyiciyi nasıl bir film bekliyor?

Nâzım Hikmet, ülkemizdeki pek çok edebiyatçının olduğu gibi benim de ustamdır. Ama sadece bir yazar olarak değil insan olarak da birçok yönden kendime örnek aldığım bir şahsiyettir. “Merhaba Güzel Vatanım” bu büyük insanın benim hayatımı ve sanatımı nasıl etkilediğini anlatıyor. Onunla aynı partide, tarihsel TKP’de yer almıştık, ben de onun gibi Moskova’ya gitmiş, Marksizm öğrenmişim. Eski Sovyetler Birliği’nin ikimizin de yaşamında önemli bir yeri olmuştur. Filmimiz, benim Nazım Hikmet’e duyduğum hayranlığın hikayesini ele alıyor. Ama aynı zamanda ülkemizin yirminci yüzyıl boyunca geçirdiği kimi önemli kırılmaları da yansıtıyor. Ve elbette sanatın ve kültürün, dönüştürücü, değiştirici, insanı insan kılan yönüne vurgu yapıyor. O yüzden hayat kısa sanat uzun diyoruz.

“Yazar olmasaydım politikacı olurum” demiştiniz. Ahmet Ümit nasıl bir politikacı olurdu? Neleri değiştirmek için mücadele ederdi? Edebiyatçı olmak mı, politikacı olmak mı?

Aslında 14 yaşımdan 30 yaşıma kadar aktif politikanın içindeydim. Üstelik son derece zor koşullarda siyaset yaptım. Vuruldu, öldüresiye dövüldüm, sürgün edildim. 12 Eylül darbesine direnen o bir avuç insandan biri de bendim. Tüm 12 Eylül süresince direniş hareketine katıldım. Sonra yazmaya başladım. Kendi özelimde yazar olarak dünyayı değiştirmenin, bir politik partinin faaliyetine katılarak dünyayı değiştirmekten daha etkili olduğunu deneyimlerimle gördüm. Bugün insanın her zamankinden daha çok vicdana, daha çok merhamete, daha çok hoşgörüye ve barışa ihtiyacı var. İnsan iyileşmezse yeryüzü de iyileşmez. Sanat bunu gerçekleştirebilmenin en etkili yöntemlerinden biri. Ama elbette politika da gerekli, elbette bilim de gerekli, ben kendimi en iyi edebiyatla ifade edebildiğim için bu yolu seçtim.

“İnsan ruhu karanlıktır” demiştiniz bir röportajınızda. İnsan ruhu iyi midir, kötü müdür? Her insanın içerisinde kötülüğe meyilli bir yön var mıdır?

İnsan, doğanın çocuğudur. Onun tüm özelliklerini taşır. Işık da karanlık da uyum da kaos da bize doğanın armağanıdır. O yüzden iyilik de kötülük de yaratıcılık da yıkıcılık da merhamet de vahşet de içimizde var. Ruhumuz sadece iyiliklerden, erdemden oluşmuyor, kötülük ve ahlâk dışılık da yapımızda var. İstesek de istemesek de bu böyle. İster evrim deyin ister yaradılış biz böyleyiz. Mesele bunlardan hangisini seçeceğimiz. Üstelik kötülük, yıkıcılık, bencillik daha cazip, daha

çok maddi yarar sağlıyor. O yüzden de insanlar genellikle kötülüğü ve bencilliği seçiyor. Çünkü eğilimimiz o yönde. Ama kıymetli olan, kötülüğün bütün cazibesine, bütün yararlarına rağmen iyi olanı, doğru olanı, güzel olanı seçmek. Elbette bu hiç de kolay değil, hatta dünyanın en zor işi. Bu zorlu uğraşta sanatın özel bir yeri var. Çünkü bize bizi anlatıyor. İnsanın nasıl bir mahluk olduğunu gösteriyor. Bu tespitten sonra insan ruhunun tedavisine geçilebilir.

Ahmet Ümit’in yaşamında Gaziantep nerededir? Ne ifade ediyor?

Hayatımda dört şehir var, ilki doğduğum Gaziantep, ikincisi İstanbul, üçüncüsü bir dönem yaşadığım Moskova ve dördüncüsü şu anda üzerine roman yazdığım Berlin. Bu dört şehir arasında Gaziantep çok özel bir yere sahip. Gaziantep benim çocukluğum ve ilk gençliğim demek. Yedi kardeşle kocaman bir aile demek. Hayata bir şövalyenin naifliğiyle, bir şairin romantikliğiyle baktığım, hayatımdaki ilk on sekiz yıl demek. Ve sayısız güzel anlar, trajik olaylarla dolu büyük deneyimler demek. Cesaret, çalışkanlık, fedakarlık ve devrimcilik demek. Eğer hayatımdaki bu on sekiz yıl olmasaydı, kesinlikle bugünkü ben olmazdı. Eğer eserlerimde bu ülkenin renklerini, seslerini yansıtabilmişsem, bunu İstanbul kadar Gaziantep’e de borçluyum. Ne yazık ki henüz Gaziantep’i tümüyle anlattığım bir roman yazmadım, ama hayat izin verirse mutlaka yazacağım. Çünkü yazılmaya hak eden şehirlerin başında geliyor.

Son olarak sizi yakından takip edenler uzun bir zamanı Bergama’ya ayırdığınızı görmüştür. Sebebi nedir?

Evet son iki yıldır sıklıkla Bergama’ya gidiyorum, aynı zamanda Berlin’e de. Bunun nedeni üzerinde çalıştığım tarihi bir roman. Bergama, Anadolu’daki antik şehirlerin içinde özel bir öneme sahip. Döneminin kültür başkenti. O dönem yapılan Zeus Altar’ı dünyanın sekizinci harikası olarak anılıyor. Ne yazık ki bu muhteşem anıt yıllar önce Berlin’e götürüldü. Şu anda Berlin’de aynı adla anılan Pergamon Müzesi’nde bulunuyor. Her yıl Avrupa’nın değişik şehirlerinden yüzbinlerce insan bu anıtı görmek için Berlin’e geliyor. İşte bu şahane şehri anlatmak istiyorum. Ama günümüzden yola çıkarak anlatmak istiyorum. Antik dönemden bu yana insanın geçirdiği aşamaları anlatmak istiyorum ama aynı zaman da Helenistik Anadolu’yu da yazmak istiyorum. Bir zamanlar Anadolu’nun kültür başkenti olan Pergamon’a işte bu yüzden sıklıkla gidiyorum. ■

Halil Genç; İyiye aramak...

Bücher'in dediği gibi, "Damla, kendini tamamlayınca damlar."

"Bakmayın siz, taş yerinde ağırdır dendiğine. Sözdür ağır olan. Yerinde kullanılmayan sözün değeri, sürekliliği olmayan damlaya benzer. Oysa biliriz ki taşı delen suyun kuvveti değil, damlaların sürekliliğidir."

Halil Genç'in Damlalar kitabının arka kapak yazısından...

RÖPORTAJ: CENGİZ KAHRAMAN

İSTANBUL'UMUZUN göz bebeği Sarıyer Kireçburnu'nda her yıl düzenlenen, kültür, sanat ve yazın alanının en çok özlenen etkinliklerinden biri haline gelen 8. Sarıyer Edebiyat Günleri siyasi gündemin yoğunluğundan sonbahara denk geldi. Hasret bitti. Eylül'de tam da edebiyat dolu sonbaharın içindeyiz. Hoş geldiniz... Hep gelin... Katılımınız, edebiyat ve sanata ilginiz sürekli olsun...

Sarıyer'de Edebiyat Günleri nasıl başladı? Fikir babası kim? Dünden bugüne nasıl gelindi? Bu ve benzeri sorularla Yazar-Öğretmen Halil Genç'i ağırliyoruz. Edebiyat Günleri çalışmalarının harala-gürele sürdüğü bir koşuşturma arasında keyifli bir edebiyat ve sanat ikliminin içinde buluverdik kendimizi...

Sarıyer'de Edebiyat Günleri nasıl doğdu, nasıl başladı? Hikayesi ne? Ve geldiği nokta sizi memnun ediyor mu? İsterseniz buradan başlayalım...

Edebiyat ve sanatın çok önemsenmesi gerektiğine inanıyorum. İnsan ruhunun derinliklerine inen, insan ruhunu çözümleyen sanatın ta kendisi. Başka bir şey değil.

Hani Başkanımızın da kullandığı güzel bir sözü var; **"Kaldırımları herkes yapar, çöpleri herkes alır, parklar, yollar bunları herkes yapar"** diye...

Yapar da, insan ruhunun derinliklerine inerken aynı anda acısını hissetmek; sevincine ortak olurken,

hayatı paylaşmak ve insanın, kendini iyi hissetmesini sağlamak. Tüm bunlar için incelikler gerekli ve bunu da veren sanatın ta kendisidir. Örneğin hangi düğüne gidersek gidelim, hep aynı şeyler bekliyor bizi! Bir müzik saldırısı var ve buna karşın, o düğün akşamı sevinmeye, mutlu olmaya, mutlu etmeye çalışan insanların ruh halleri var ve bakıyoruz, estetik değer yok.

Sanattan uzak her şey. Sahnede çalınan müzik, söylenen şarkılar tüketilen bir maddeye dönüşmüş.

Orada mekanik aletlerin ve gürültünün karmaşasında mutlu olmaya çalışan, bu mutluluğu birbirleriyle ve düğün sahibiyle paylaşmaya çalışan iyi niyetli insan topluluğu var. Burada özlenen, eksikliği sırtan şey, sanatın ayırıcı özelliği olan estetik. Her sanat eseri estetiği içinde barındırır. Sanatı ve edebiyatı değerli kılan, benim önemsedığım tam da budur.

Edebiyat günlerine gelelim mi? İlk soruya...

Gelelim!

Özellikle son yıllarda, topluma egemen olan bir saldırganlık ve şiddet patlaması var. Toplumsal etkileşimlerde hoyrat bir iklim var! En küçük, en basit, sıradan bir tartışmada karşındakinin boğazına sarılan tahammülsüz ve bir kişiye on kişinin saldırdığı öfkeli bir birey var sokakta. Bunun tek sebebi empati yokluğudur. Empatinin ortadan kalkmasıyla kişinin, kendini karşındakine anlatamamasıdır. Edebiyat ve sanatın

"Edebiyat ve sanat merhamet, adalet ve vicdan arayışının izini sürer. İnsanın içindeki iyiye bulma arayışı Edebiyat Günleri yapma düşüncesinin asıl kaynağı oldu."

işlevi tam da bu noktadan başlıyor. Ama bir başlangıç koymak da zor; bizim toplumumuz ve tüm insanlık tarihi acılarla dolu. 12 Eylül'ün, 12 Mart'ın ondan önce 1960'ların, hepsinden öncesi 1950'lerin... Acı tüm toplumlarda var ve ne yazık ki her zaman var.

İnsanoğlu farkında ya da değil, süratle tüketim toplumu olmaya doğru yönelirken adalet ve eşitlik duygusundan uzaklaşıyor! Herkesin kendi başına adalet arayışı içinde olduğunu ve kendi adalet anlayışını karşındakine zorla kabul ettirmeye çalışıldığını görüyoruz.

Şiddet burada çıkıyor ortaya. Empati duygusu, merhamet duygusu ortadan kalkarken, şiddet her şeye ve her yere egemen

oluyor.

Buradan ilk soruya tekrar gelirsek...

Edebiyatla haşır neşiriz. Edebiyatçı ve sanatçı tam da bu noktada yukarıda anlattığım gibi merhamet, adalet ve vicdan arayışının izini sürer. İnsanın içindeki iyiye bulma arayışı Edebiyat Günleri yapma düşüncesinin asıl kaynağıdır. Ağabeyim Şükrü Genç'e anlattım. **"Üzerinde çalışın, projelendirin, harika olur"** dedi. Böylece hazırlıklara hemen başladık.

İlk yıl, İlçe Milli Eğitimle görüştük. Okullardaki birçok edebiyat öğretmenleriyle bir araya geldik. Kültür müdürlüğümüz bütün çalışmaların içinde yer aldı. Böylelikle de okullardaki çalışmalarımızı ve duyurularımızı daha

kolay yaptık. Okullardaki birçok Türkçe zümre başkanını çalışmalarımıza davet ederek Edebiyat Günleri kapsamında hazırladığımız öykü yarışmasını ortaokul ve lise öğrencileri arasında başlattık. Bu çalışmalarımıza ve gayretlerimize karşın ilk yıl, yazıp çizen, okuyan edebiyatseverin çoğuna ulaşamadık. Ulaştıklarımızsa önceleri (çabalarımızın değerini ve önemini kavrayamadığımızdan olsa gerek!) biraz keyifsiz davrandılar. İlk yıl çok sayıda değerli edebiyatçı ismi getirmiş olsak da, izleyici olarak az sayıda edebiyatseverle buluşabildik. Sarıyer’de pazar yeri dediğimiz alanda kitap fuarı ve imza günlerini, Sarıyer Merkez’de bulunan Rifat Ilgaz Kültür Merkezi’nde ise söyleşi ve panelleri gerçekleştirdik. Ödüller verdik.

Söylediğim gibi başkanımız tam

“ Edebiyatın ve sanatın verimleri, insanlar arasındaki yakınlaşmayı teşvik eden, yabancılaştırmayı ortadan kaldıran, empati duygusuyla dayanışmayı; başkasının acısını paylaşmayı ve merhameti, vicdanı besleyen niteliktedir. ”

“Sarıyer Edebiyat Günleri'nin amaçlarından biri de Sarıyer'de yaşayan ve yazan edebiyat tutkunlarının verimlerine katkı sağlamaktır. Bu da büyük ilgi gören ve sahiplenilen çabalarımızdan biri oldu.”

destek verse de, çalışmalarımıza büyük kolaylıklar sağlasa da katılım kitlesel olmadı ilk yılda. Yeteri kadar duyuramadık sesimizi. Düşüncenin ortaya çıkışıyla Edebiyat Günleri'ni gerçekleştirme süresi kısaydı ama bir şekilde başlamış olduk.

Ertesi yıl Büyükdere'deki Demirtaş Ceyhun Kütüphanesi'nin bahçesinde yaptık. Katılım çok daha iyiydi ve edebiyata ilgisi olanlar daha bir istekle ve ilgiyle gelmişlerdi. Bu arada Canan Kaftancıoğlu'nun, *(daha il başkanı olmamışken)* o ikinci yılımızdaki etkinliğe katılanlardan biri olduğunu çok sonraları öğrendim ve mutlu oldum. O gün Selim İleri ile Türkan Şoray'ın söyleşi vardı. O söyleşiyi izlemiş.

Tanıtımların daha geniş alana yayılması, insanların benimsemesi ve birbirlerine anlatması, insanların sanata olan özlemi, hatta açlığı, zaman içinde etkinliğin daha kitlesel olmasını sağladı. Önemli bir slogan bulmuştuk, **'Sokakta, Parkta Edebiyat'** çok benimsendi ve sevildi.

Edebiyatın dört duvar arasına sıkışıp kalması, sadece belirli bir kitlenin ve meraklılarının ilgisini çekiyor. Biz açık hava etkinlikleriyle içeriği de zenginleştirdik kültür, sanat ve edebiyatla sokağa indiğimizde, herkese, her kesime ulaşma şansı yarattığımızı düşünüyorum. Edebiyat Günleri'ne ilginin çığ gibi büyümesi bunu gösteriyor zaten. Etkinlik alanına gelen her katılımcı kendini değerli ve şanslı hissediyor. Bunu yaratmak çok önemli diye düşünüyorum.

Bu arada abi, yeri gelmiş, sokak demişken şunu anlatmam lazım. Önemli. Şükrü Başkan'a biri Güre'de diğeri Genel Başkan Kemal Kılıçdaroğlu'nun da katıldığı Afyon'daki çalıştayda bir soru soruldu,“Belediye başkanı nasıl olmalı? **Başkanımız bazen iki kelimeyle şaşırtır insanı. Soruya şöyle cevap vermişti;** “Belediye başkanı sokak adamı” **olmalı. İnsana ilk anda argo gibi gelebilir ama anlaşılması gereken tam halkın anladığı dilden, deyim**

yerindeyse dimdik söylemesi idi. Halkın içinde olmak ve siyaseti yaşamın önünde tutmamak. O zaman başarı da geliyor edebiyatın sokağa inmesiyle. O nedenle sosyal medya için “Sokakta edebiyat” sloganı kullanmıştık. Pardon abi devam edelim...

Çok haklısın, tam da bu işte halka inmek. Öykü yarışmasına seçkin yazarlarımızdan Fakir Baykurt'un adını verdik, Sarıyer Belediyesi Fakir Baykurt Öykü Yarışması.

Daha önce Ankara'da yaptığımız edebiyat çalışmalarımızda **'Ankara**

Öykü Günleri'imiz var. Bunun katkısı çok büyük oldu Sarıyer Edebiyat Günleri'ni yaratmamızda. Yazar arkadaşlarımızdan da destek aldık. Ankara Öykü Günleri'ni organize eden Özcan Karabulut ile başından beri birlikteyiz. Sarıyer'de başkanımızın sağladığı olanaklar çerçevesinde yarışmayı genişlettik. Katılım yaygınlaştı ve çok nitelikli öyküler gelmeye başladı. Türkiye'nin hemen hemen her yerinde öyküler geliyor artık. Yarışma sonunda, seçici kurulun yayımlanmaya değer bulduğu bu öyküler kitaplaştırılıyor. Daha şimdiden Sarıyer Belediyesi Kültür Yayınları'nda

seçkin ve benzersiz bir kitaplık oluştu.

Türkiye'nin birçok yerinde etkinliklere katılan birbirinden değerli yazarlar ve akademisyenler Sarıyer'e geldiklerinde *“Oralarda başka, Sarıyer'de bambaşka bir şey var. Çınar ağaçlarıyla çevrili park içinde, masmavi boğaza karşı büyüleyici bir hava oluşmuş”* deyince çok mutlu oluyoruz.

Öykü, şiir ve çocuk atölyeleri, söyleşiler, paneller, sergiler, imza günleri ve yazar-okur buluşmaları, Şiir Teknesi ve Şiir Hatları'nda dinletiler, konserler... Şunu söyleyebiliriz; etkinliğe gelenler alandan ayrılmak istemiyor! Orada olup insanların yaşadığı mutluluğu gözlerinde görmek ve söylediklerini duymak lazım.

Beyaz Martı Ödülleri daha sonra başladı ama...

Başında bir format oluşturmuştuk. *“Bir onur ödülü verelim ama onur ödülü verdiğimiz sanatçı hem okuru etkilemiş olsun hem de başka alanlara katkı sağlamış olsun”,* diye düşündük. Birçok değerli sanat, edebiyat erbabının Sarıyer'e gelmesi benimsendi, çok sevildi ve bizim geniş kitlelere ulaşmamızı kolaylaştırdı. Sonrasında Yaşar Kemal-Zülfü Livaneli, Vedat Türkali-Bekle Bizi İstanbul-Edip Akbayram, Murathan Mungan-Yeni Türkü ilişkisini kurduk. Oraya gelen insanların kuru sözlerle, *“Edebiyat şöyle güzeldir-sanat böyle güzeldir”* değil de fazlasını hissetmelerini, duymalarını ve görmelerini istedik.

Şiir Teknesi de Şiir Hatları da bu düşüncenin ürünü olarak ortaya çıktı. Sarıyer Edebiyat Günleri, geçtiğimiz yıl kaybettiğimiz büyük şair Küçük İskender'i, biri Şiir Teknesi'nde olmak üzere iki kez ağırlamıştı. O, martılar eşliğinde dizelerini bizimle paylaşıırken, Şiir Teknesi'nde eşsiz bir boğaz gezisi sunmuştu.

Sarıyer Edebiyat Günleri'nin amaçlarından biri de Sarıyer'de yaşayan ve yazan edebiyat tutkunlarının verimlerine katkı sağlamaktır. Bu da büyük ilgi gören ve sahiplenilen çabalarımızdan biri oldu. Sarıyerli yazarlarımız, artık etkinliğimizin vazgeçilmezleri arasında

KİMDİR?

Halil Genç, ODTÜ mezunu Fizik öğretmeni. Üniversitenin Edebiyat Kulübü üyelerinden. Şu günlerde Ankara, Ayvalık, İstanbul arasında mekik dokuyor. Ankara'daki okulunu Ayvalık'a taşıma ve yerleşme telaşında. Bugünlerde ise **8'inci Edebiyat Günleri** hazırlıklarına katılmak üzere İstanbul'da.

"Kitap Kurdu" derler ya tam da Halil abi için söylenmiş. Elinden kitap düşmez. **"Kızıma Bir Yağmur Bulmalıyım"** adlı öykü kitabıyla **"Orhan Kemal Öykü Ödülü"** sahibi de olan Genç'in yayınlanmış dört öykü kitabı, bir de romanı var.

Edebiyattaki mahalle kültürü, komşuluk ilişkileri, göçler, acılar, işçiler, çalışanlar, tarihi ve sosyolojik yapı bütün hikayeler sanki Sarıyer halkı ile çok iyi örtüştü. Senin anlattığın kitap fuarından farklı olarak, etkinliğe gelenler, kitaplarını okudukları yazarlarla, seyrettikleri filmlerin oyuncularıyla, izledikleri dizilerin yapımcı ve oyuncularıyla etkileşebiliyor.

yerlerini almış durumdadır. Önemli bir gerçek var ki, boğaza karşı düzenlenen etkinliğimizin, insanları yazmaya yönlendirmesi ve özendirmesidir. Edebiyatın ve sanatın verimleri, insanlar arasındaki yakınlaşmayı teşvik eden, yabancılaşmayı ortadan kaldıran, empati duygusuyla dayanışmayı; başkasının acısını paylaşmayı ve merhameti, vicdanı besleyen niteliktedir.

Belediyenin sosyal projelerinin ve politikalarının buna yönelmesi, kanalizasyonu, hayata geçirmesi Sarıyer'i değiştiriyor ve huzurlu, güvenli bir kent yapıyor.

Çocuklarımız etkinliğin, başımızın tacı...

Çok ilgililer. Bu ilgi Edebiyat Günleri'nde yelpazeyi geniş tutmamızı; çocuklara, gençlere, liselilere, üniversite öğrencisi ve yetişkinlere de ayrı ayrı programlar yapmamızı sağladı. **"Biz Edebiyatın sorunlarını çözmek üzere oradayız, gelin tartışalım"** gibi bir düşünceyle yola çıkmış değiliz. Ama şu anda geldiğimiz nokta, ortaya çıkan görünüm, kapsam Sarıyer Edebiyat Günleri'nin bir edebiyat festivaline dönüşmüş olmasıdır aslında. Bunu çok net olarak söylerim. Kitap Fuarı çok kapsamlı ve nitelikli. Okurların Beşiktaş'a, Taksim'e kadar giderek aradıkları kitabı artık Kireçburnu'nda Sarıyer'de denizin kenarında, elini uzatsa ulaşabileceği yakınlıkta görüyor. Şimdi bunlar insanların ilgisini çektiğe, insanlar geldikçe kendini çeşitlendiren,

çoğaltan ve kendini aşan bir Sarıyer Edebiyat Günleri var. Ve bu festivale dönüşmesi demem bundan.

Sarıyer Edebiyat Günleri'nin Sarıyer'de hayat bulmasını, Sarıyerli'nin bu kadar benimsemesini nasıl karşılıyorsunuz?

Başka ilçede olsaydı nasıl olurdu bilmiyorum ama benim gözlemlediğim durum, etkinliğin Sarıyer ile çok iyi kucaklaşmasıdır diye düşünüyorum. Çünkü edebiyattaki mahalle kültürü, komşuluk ilişkileri, göçler, acılar, işçiler, çalışanlar, tarihi ve sosyolojik yapı bütün hikayeler sanki Sarıyer halkı ile çok iyi örtüştü. Senin anlattığın kitap fuarından farklı olarak, etkinliğe gelenler, kitaplarını okudukları yazarlarla, seyrettikleri filmlerin oyuncularıyla, izledikleri dizilerin yapımcı ve oyuncularıyla etkileşebiliyor. Futbolseverler için de böyle. Futbol oynayan çocukların Edebiyat Günleri etkisiyle antrenmanlarında ve maç öncelerinde kitap okumaya başlaması çok önemsenmesi gereken bir şeydir. Amacımız sokaktaki insanımızı yakınlıktır. **"Bana yol verdin-vermedin"** düşüncesinden cinayet çıkar mı? Çıkıyor! **"Aracımı buraya park edeceğim, hayır ben park edeceğim..."** Ne yazık ki bu basit nedenlerden cinayet çıktığını üzülerek izliyoruz. Bu durum tüm topluma sirayet eden bir hastalık halinde!

Ah kardeşim şunu bir konuşabilsen, bir konuşabilsen! Bir anlatabilsen ya da ben anlatsam da dinlesen! Bizim yapmaya çalıştığımız, insanın birbiriyle yeniden iletişim kurması ve gerginliğe yönelmeden aralarındaki sorunları aşması. Yani kendini ifade etsin insan. Edebiyatın derdi bu zaten. Karşıdakini ikna edersen sorun kalmayacak. Ama insanlar konuşamıyorlar, saldıyorlar sürekli. İlkel bir kabalık var. Hem kabalık hem ilkellik var şimdi. Bu şiddet sokağa egemen olmaya başlamışsa, sanatçının ve edebiyatçının yapması gereken bunu ortadan kaldırmak için çaba göstermektir. Bizim sağlamaya çalıştığımız duyarlılık bu.

Bu söylediğiniz şiddet ve gergin havayı, bu kötü dili nasıl aşarız?

Her insanın içinde, bir iyi var. Ben buna inanıyorum. O iyiyi arıyoruz. Sarıyer Belediyesinin çizgisinde ve yönetme anlayışında, dayanışmayı, insanlarımızı bir araya getirmeyi amaçlayan sıcaklık var. Yani insanın içindeki iyiyi ortaya çıkarmak için farklı farklı çalışmaları var. Sadece edebi değil, yaşamın her alanındaki çalışmalar... Ancak bu yollarla insanlara dokunabilirsiniz. Platformlara ve köy derneklerine kadar desem abartmış olmam.

Yarışımız kendimizle olmalı. İyiye, hep iyiye... ■

8 YILDA NELER OLDU?

SARIYER'İN EDEBİYAT YOLCULUĞU 2012 YILINDA, İLÇENİN MERKEZ MAHALLESİNDE BULUNAN KAPALI PAZAR ALANINDA BAŞLADI. BUGÜNE GÖRE DAHA AMATÖR RUHLU AMA AYNI HEYECANIN TAŞINDIĞI ETKİNLİKTE, BU YIL **BEYAZ MARTI EDEBİYAT ONUR ÖDÜLÜ'NÜ ALAN USTA YAZAR AHMET ÜMİT BAŞTA** BİRÇOK YAZAR KİTAPLARINI SARIYERLİLER İÇİN İMZALADI.

Demirtaş Ceyhun ile Edebiyat Boğaz'a Doğru Açılmaya Başlıyor

Sarıyer Edebiyat Günleri, ikinci yılında Büyükdere'de bulunan Sarıyer Belediyesi'nin yazar Demirtaş Ceyhun'un adını verdiği halk kütüphanesi bahçesine taşındı. Kütüphanenin açılışı ile başlayan etkinlik Sarıyer'e ilk halk kütüphanesini kazandırırken aynı zamanda marka haline dönüşecek Sarıyer Edebiyat Günleri'nin önemli kilometre taşlarından biri oldu.

Sarıyer Edebiyat Günleri Boğaz ile Buluştu

Takvim yaprakları 2014 yılını gösterdiğinde Sarıyer Edebiyat Günleri iki yılını geride bıraktı. Sarıyer Merkez'de başlayan, Büyükdere'de devam eden etkinlik hızla büyüdü ve ilgi gördü. Kabına sığmamaya başlamasıyla birlikte bundan böyle kendisiyle özdeşleşecek, "Boğaz'ın kilidi" olarak adlandırılan Kireçburnu Haydar Aliyev Parkı'na taşındı. Deniz kokusu ile kitap kokusu birbirine karışırken, en güzel söyleşiler, şiirler ve şarkılar Boğaz'a karşı gerçekleşiyor ve okunuyordu.

Boğaz'ın Yeni Gözdeleleri: Şiir Teknesi ve Şiir Hatları

Haydar Aliyev Parkı Sarıyer Edebiyat Günleri ile özdeşleşirken, edebiyatseverler için yeni bir tekne suya açıldı: Şiir Teknesi. Temmuz ayı içerisinde kaybettiğimiz "küçük iskender" başta olmak üzere birbirinden önemli şairler, şiir teknesinin konğu oldu ve edebiyatseverler ile Boğaz'a açılarak dizelerini okumaya başladı. Amatör şairler ile okumayı sevenlerin de şiirlerini okuduğu tekne, başlı başına bir markaya dönüştü. Şehir hatları vapurundan esinlenerek faaliyete geçen Şiir Hatları ise yine şairler eşliğinde İstanbul'un Boğaz semtlerinden edebiyatseverleri Kireçburnu'na, etkinlik alanına taşımaya başladı.

Herkesin Bir Öyküsü Var

Sarıyer Edebiyat Günleri'nde edebiyatçı ve yazarları okurlarla buluşturmanın yanı sıra başka bir hedefi de yeni yazarlara imkan tanımak ve cesaretlendirmek. "Herkesin Bir Öyküsü Vardır" sloganı ile düzenlenen Sarıyer Belediyesi Fakir Baykurt Öykü Yarışması ile her yıl üç farklı kategoride ödüller veriliyor. Her geçen yıl artan öykü sayısı, alanında uzman jüri üyeleri için tatlı bir yorgunluk oluştursa da ilgi bütün edebiyatseverleri mutlu ediyor.

BEYAZ MARTI EDEBİYAT ONUR ÖDÜLÜ

2014

> **ASIL** adı Kemal Sadık Göğçeli olan Yaşar Kemal, 1923 yılında Adana'da doğdu. 1951 yılında İstanbul'a yerleşerek, Cumhuriyet Gazetesinde fıkra ile röportaj yazarlığı yapmaya başladı. İlk romanı "İnce Memed" 1955 yılında çıktı. 1955 -1984 yılları arasında öykü, roman, röportaj ile makalelerinden oluşan 33 kitabı yayımlandı. Yaşar Kemal, ilk romanı "İnce Memed" ile 1955 yılında Varlık Roman Armağanı'nı kazandı. 1974 yılında "Demirciler Çarşısı Cinayeti" adlı yapıtı, Madaralı Roman Ödülü'nü aldı. "Yer Demir Gök Bakır" Fransa'da 1977 yılında, Edebiyat Eleştirmenleri Sendikası tarafından yılın en iyi yabancı romanı seçildi ve İyat Jürisi tarafından seçilen kitaplar arasında yer aldı. 1982 yılında Uluslararası Del Duca Ödülü'ne layık görülen Yaşar Kemal, 1984 yılında Fransa'nın Légion D'Honneur Nişanı'nı aldı.

**YAŞAR
KEMAL**

**ZÜLFÜ
LİVANELİ**

2015

> **ÖMER** Zülfü Livanelioğlu, 20 Haziran 1946'da Konya'nın Ilgın ilçesinde dünyaya geldi. ABD Fairfax Konservatuvarı'nı bitirmiştir. Müziği ile birçok ulusal ve uluslararası ödül aldı ve eserleri Joan Baez, Maria Farantouri, Maria del Mar Bonet, Leman Sam gibi yerli ve yabancı sanatçılar tarafından yorumlandı. Kültür, sanat ve politika alanında Türkiye'nin önemli isimlerinden birisi olan sanatçı, 300'e yakın besteye ve 30 film müziğine imzasını attı. Ankara Hipodrom meydanında verdiği konsere 500.000 kişinin katılmasıyla Türkiye'nin en büyük konserini gerçekleştirme unvanını kazandı. 20'den fazla da kitap yazan Livaneli'nin eserleri birçok yabancı dile çevrildi. 1996 yılında Paris'te merkezi bulunan UNESCO (Birleşmiş Milletlerin Eğitim Kültür Bilim Kurulu) tarafından büyükelçilik verildi.

2016

> **ASIL** adı Abdülkadir Pirhasan olan Vedat Türkali 1944 -1950 yılları arasındaki ağır baskı döneminde devrimci sanat çevrelerinde ilk kez el altında dolaştırılan gizli şiirleriyle (özellikle "İstanbul" şiiri ile) tanındı. Kırkın üzerinde senaryo yazdı ve üç filmin yönetmenliğini yaptı. 1974 yılında yayımlanan ilk romanı "Bir Gün Tek Başına"da 27 Mayıs askeri darbesi öncesindeki Türkiye aydınlarının bunalımlı çıkmazını sergiledi. Bu roman, sanatsal ve yazınsal görüşlerinden ödün vermeden sinematografik özelliklerin romana aktarıldığı üstün başarılı bir yapıt olarak heyecanla karşılandı. Vedat Türkali, senaryoları, oyunları ve romanları ile ulusal ve uluslararası alanda birçok ödül almıştır. Son olarak 2016'da Sarıyer Belediyesi'nin düzenlediği, ilkinin Yaşar Kemal'in, ikincisini Zülfü Livaneli'nin aldığı "Beyaz Martı Edebiyat Onur Ödülü'nün üçüncüsüne layık görüldü.

**VEDAT
TÜRKALİ**

**MURATHAN
MUNGAN**

2017

> **MUNGAN**, çeşitli dergi ve gazetelerde şiirler, öyküler, metinler, deneme, eleştiri ve incelemeler yayımlayarak adını duyurdu. İlk kitabı aynı zamanda ilk oyunu olan "Mahmud ile Yezida." Murathan Mungan'ın sahnelenen ilk oyunu, Orhan Veli'nin şiirlerinden kurgulayarak oyunlaştırdığı "Bir Garip Orhan Veli"dir. İlk kez 1981'de sahnelenen bu oyun, yirmi küsur yıl boyunca sahnelendi ve 1993'te kitap olarak basıldı. Gazete ve dergilerde ilk yazıları 1975'de yayımlanan Mungan, yirmi yıllık yazı serüveninin çeşitli ürünlerinden yaptığı bir derlemeyi kırkıncı yaşı nedeniyle "Murathan'95" adlı kitapta topladı. Mungan, bugüne değin çoğu "Yeni Türkü" topluluğu tarafından seslendirilmiş olan şarkı sözleri yazmıştır.

2018

> **YAZMAYA** 1977'den itibaren dergilerde yayınlanan öyküleriyle başladı. İlk öykü kitabı 1979'da yayınlanan "Ağda Zamanı". Bu kitapla Akademi Kitabevi 1980 İlk Kitap Öykü Başarı Ödülü'nü aldı.

Kahramanmaraş'taki toplumsal olayları anlattığı "Kıran Resimleri" 1983'te yayınlandı. Bu kitapla da Nevzat Üstün Öykü Ödülü'nü kazandı. Kitap 1989'da Fransızca'ya çevrilip yayınlandı.

Öykü ve romanlarında genellikle kadın-erkek ilişkilerini, sevgiyi, kadının kimliğini, bağlılık ve özgürlük sorunlarını ele aldı.

**İNCİ
ARAL**

**AHMET
ÜMIT**

2019

> **GAZİANTEP'TE** 1960 yılında doğdu. Liseyi bitirdikten sonra 1979 yılında Marmara Üniversitesi'nde Kamu Yönetimi okudu. Rusya'ya eğitim almak için gittiği zamanlarda şiir yazan Ahmet Ümit ilk şiir kitabı "Sokağın Zulasını" çıkardı. Yazmaya polisiye roman türünde devam etti ve ilk romanı "Çıplak Ayaklıydı Gece" ortaya çıktı. Ahmet Ümit, Türk Tarihini de içinde taşıyan konuları eserlerinde barındırarak okuyucunun heyecanını arttırmayı çok iyi bilen bir usta yazar. Polisiye türünde yazdığı kitap ile adını yurt dışına taşımayı başaran ilk Türk yazar olma onurunu da taşımaktadır.

SARIYER EDEBİYAT GÜNLERİ'NİN GEÇEN YEDİ YILI BOYUNCA BİRBİRİNDEN ÖNEMLİ İSİMLER BİZİMLE OLDU. HEPSİNİ AĞIRLAMAKTAN ONUR DUYDUK. KATILAN İSİMLERİN BAZILARI ETKİNLİK HAKKINDA GÖRÜŞLERİNİ PAYLAŞTI.

NE DEDİLER?

Altan Erkekli

● Edebiyat ve kültür, hayatın içinde aynı ekmek, su, oksijen gibi olmazsa olmaz. Olmaması halinde cinayet, ölüm, kavga, savaş, terbiyesizlik, çevreye ve doğaya saygısızlık herşey olur... Nasıl ki başı okşanmayan çocuk sevgiyi tadamazsa, o belde içinde yaşayanlar sanatla, kültürle yoğurulmamış şekilde sadece binalara girer çıkar, o beldeyi, o şehri hor bir şekilde kullanırlarsa yaşamın hiçbir anlamı olmaz. Umuyorum ki Şükrü Genç Başkan, bugün bize verdiği sözle minicik yavrularımızı sanatla yoğurarak yetiştirecektir. Sarıyer'den aydınlığın ve demokrasinin gelişerek ülkemize dalga dalga yayılması sağlanacaktır. Emegi geçen herkese çok teşekkür ediyorum.

Ahmet Ümit

● İlk Sarıyer Edebiyat Günleri'nden bu yana çok önemli bir değişim var. Şu an çok daha yoğun ve coşkulu bir kitle var. Anlaşıyor ki bu edebiyat işi tutuyor. Belediyelerin kültüre, sanata ve edebiyata zaman ayırması gerekir. Bina ya da yollar yapabilirsiniz ama insanların gelişimine katkıda bulunmazsanız hiçbir anlamı yoktur. Yapılan herşey insan içindir.

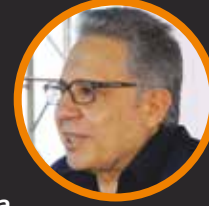
İsmail Saymaz

● Genelde fuarlar şehre uzak ve kapalı alanlarda oluyor. Sarıyer Edebiyat Günleri Sarıyer'in göbeğinde, halkın rahatlıkla ulaşabileceği bir konumda. Yazarla okurun doğrudan ilişkide olduğu bu fuar çok anlamlı. İnsanların mesafesiz olduğu, yazarı görebilmek için kilometrelerce yol katetmediği, evinden çıkıp çarşıdan ekmek alırcasına kitap fuarına geldiği ve hem sohbetlere katılıp hem de deniz kenarında kitabını aldığı bu etkinlik Sarıyer'e çok yakıştı.

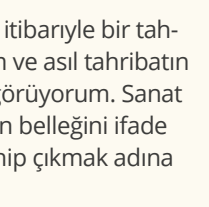
Zülfü Livaneli

● Sarıyer Belediyesinin gelenek-selleştirmeye başladığı önemli etkinlik ülkenin belleğinde yer tutacak saygın bir biçimde ilerliyor. Bana da ödül verme lütfunda bulundular. Hem gelecek kuşak hem geçmiş kuşağı biraraya getirerek çok güzel bir iş yapıyor Sarıyer. Ve biz de bunla gurur duyuyoruz. Şükrü Genç dostuma da çok teşekkür ediyorum böyle bir etkinliği ülkemize kazandırdığı için.

Eşber Yağmurdereli

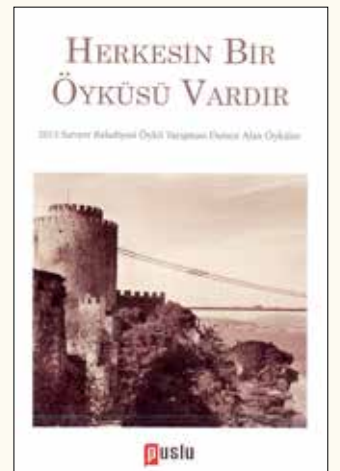
● Türkiye'nin içinde bulunduğu dönem itibarıyla bir tahribat içerisinde olduğunu düşünüyorum ve asıl tahribatın da eğitim ve sanat alanında olduğunu görüyorum. Sanat ve sanatın getirdiği her şey bir toplumun belleğini ifade ediyor, yaratıcı gücünü ifade ediyor. Sahip çıkmak adına bu etkinlik çok önemli.

"Herkesin Bir Öyküsü Vardır"

"Herkesin Bir Öyküsü Vardır"

SARIYER BELEDİYESİ KÜLTÜR YAYINLARI

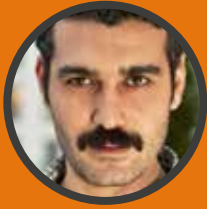
Enver Aysever

● Burada her yıl üzerine konularak gelişmiş olan bir yapı var. Sarıyer halkının da çok sahiplendiği ve Sarıyer'i de aşacak olan bir etkinlik olacak, tüm İstanbul'a yayılacak gibi görünüyor. Bundan son derece memnuniyet duyuyorum. Burada çok büyük bir ilgi var, okurlarla sohbet etme imkanımız vs. bunlar bu dönemde çölde vaha olma halini getiriyor.

Caner Cindoruk

● İçeri girdiğim anda hava kadar güzel insanlarla karşılaştım. Benim babam öykü yazarı o sebeple her yıl bu etkinlikte, annem de öyle. Kardeşim Taner de şiir teknesinde şiir okuyordu. Ben katılamamıştım ama bu yıla nasip oldu. Bu yüzden Sarıyer Belediyesine teşekkürlerimi iletiyorum.

Mustafa Denizli

● Edebiyat mezunuyum dolayısıyla bu etkinliklere olabildiğince katılmaya çalışıyorum. Türkiye'nin neresinde olursa olsun kaçırmamaya özen gösteriyorum. Sarıyer Belediyesine de bu etkinlikten dolayı çok teşekkür ediyorum.

Nebil Özgentürk

● Edebiyat adı geçen her yer güzeldir, çiçek bahçesidir. Çok da güzel bir yerde, denizin kenarında yapılıyor. Burada imza günü yaptığım için çok mutluyum. Onca yazarı okuyucuyla buluşturduğu için Sarıyer Belediyesine ve Şükrü Başkan'a çok teşekkür ediyorum. Çünkü edebiyatın ve kitabın olduğu yer kurumaz, yeşerir.

Hakan Günday

● Burada olmaktan çok keyifliyim. Bunca insanın toplandığı bir alanda kitap imzalamak büyük bir keyif... Kitap yazma işinin devam etmesi gerçekten okurla biraraya gelmekten geçiyor. Nokta koyduğün cümleyi virgüle çeviriyor okurla sohbet. Ve devam ediyorsun

yazmaya. Burası ilham alıp vermek için çok doğru bir yer benim için. Emeği geçen herkese çok teşekkür ediyorum. Müthiş bir etkinlik bu. Yazmak benim için düşünmenin en iyi yoludur.

İhsan Eliaçık

● Sarıyer Edebiyat Günleri çok güzel bir isim. Bir yazarın nefes alabileceği bir yer. Çok güzel hazırlanmış, insanlar çok önem ve değer veriyorlar. Boğazın kenarında bir taraftan rüzgar eserken ağaçların arasında edebiyatla ilgili birgün olması ve insanların edebiyatla ilgili konuşması çok hoş ve çok değerli... İçinde yaşadığımız dünyada artık edebiyat kelimesi de unutulur oldu. İnsanlar kazanç peşinde koşuşturmadan kitap oku-

yamıyorlar. Okuma yazma oranı düşmüşken Sarıyer Belediyesinin Edebiyat Günleri düzenleyerek hayatımıza bir sahne açması çok önemli bir adım. İnsanı diğer canlılardan ayıran şey kültür, sanat, edebiyat, ilmi birikim ve dünyayı anlamadır. Bu açıdan etkinliği çok değerli buluyorum ve Sarıyer Belediyesini tebrik ediyorum.

İnci Aral

● Ben buradaki heyecanı ve katılımı çok muhteşem buldum. Büyük bir heyecan var burada... Bizim edebiyat için çok daha fazla gayret göstermemiz gerekiyor. Türk Edebiyatı'nı tanıtmamız gerekiyor, anlatmamız gerekiyor. Türk Edebiyatı gerçekten dünyada önemli edebiyatlardan biri. Dünyada karşılaştığımızda önde olduğumuzu görüyorum ben. Ama biz bu edebiyatı tanıtamıyoruz. Tek tük kitaplarımız basılıyor ama henüz

bunun ruhunu yansıtamadık dünyaya... Böyle etkinlikleri bir çaba olarak görüyorum ve Sarıyer Belediyesini kutluyorum. Geçenlerde "Birgün çok mutlu olacağım" demiştim. Öldüğüm zaman"... Biliyorsunuz bizim ülkemizde öldüğün zaman değerini biliyor. Edebiyat günlerinde onur ödülü aldım ve ben ölmeden değerim bilindi... Çok mutluyum!

Hıfzı Topuz

● Sarıyer Belediyesinin bu etkinliğine ne zaman beni çağırırsalar iki elim kanda olsa da geliyorum... Sarıyer bana çok sıcak geliyor, bir kere belediye başkanını çok seviyorum, bir dost kabul ediyorum. Buraya imzaya gelen insanların

hepsi birbirinden tatlı, insanlar içimi açıyorlar. Hepsıyla konuşuyorum ve ufkumu açıyorlar. Okuyucuyla hiç kopmadım, onların tepkileri, beğeni veya beğenmemeleri beni geliştiriyor...

Ahmet Telli

● Buradaki atmosfer için Sarıyer Belediyesine çok teşekkür ederim. Belli ki bir kent kültürü geliştirme projeleri var. Kent kültürü projesi içerisinde de sanatın çok önemli bir işlevi olduğunu fark etmişler ve bunu gerçekleştiriyorlar, bu çok önemli. Çünkü kent sadece binaları ve arabalarıyla değil, tiyatro binalarıyla, sokaklarında açılan küçücük kafeler, kafelerinde yapılan edebiyat söyleşileri, şiir dinletileri, resim sergileri olmasıyla kent olabilir. Sarıyer Belediyesinin düzenlediği Edebiyat Günleri etkinliği, burada bir kent bilinci olduğunu gösteriyor, kutluyorum.

BÜYÜK
BİR ŞAİR,
BÜYÜK
BİR YAZAR

MURATHAN MUNGAN

*Ben Mardin'de
büyüdüm ama
antenlerim
dünyaya açık,
bu coğrafyada
yaşıyorum ama
dünyayı izlemeye
çalışıyorum.
Beni sadece bu
topraklardan
aldığım geleneksel
miras değil dünya
kültür tarihi de
besledi.*

SÖYLEŞİ:
EZGİ ÖZCAN
SİNAN KARAHAHAN

Yazar, şair, aktivist, sizi nasıl tanımlamamızı istersiniz?

Bütün yazı yaşamım boyunca etiketlenmemek adına çalıştım diyebilirim. Özellikle ülkemiz insanları durumları ve olguları etiketleyip rafa kaldırmak konusunda bu kadar gönüllüken, ben de aman bir kavanoza koymasınlar beni telaşına düşmüş olsam gerek. Ama sorunuz bana şunu söyleme fırsatı veriyor: Şiir, roman, öykü, oyun, deneme gibi edebiyatın içinde de olsa farklı dil ve gramerler taşıyan türlerde iş yapmak kolay bir şey değil. İlk başladığım zamanlarda bana “Ne zaman öyküden romana geçeceksin? Bunlardan hangisine geçeceksin?” gibi dönemin popüler, egemen görüşüne yatkın sorular sorarlardı.

“Murathan sen bu ülkede yaşıyorsun, fazla umma bekleme, beklenti çıtanı yüksek tutma, her an her şey olabilir, senin yazar olarak şair olarak derdin zamanla, şimdi ile değil diye” kendime telkin ederim.

Ben o zaman da “Bunlardan birinin bir tanesini beceremediğimi görürsem, bırakırım” diyordum. İnsanlar bana “Sen çok güzel şiirler yazan bir adamsın, öyküde de topallıyorsun, roman da olmuyor gibi” deseler “zaten bırakırdım” gibi cümleler kuruyordum. Aslında bunu göze almanın arkasında ciddi de bir şey var, tarihimizden de örnekler var. Mükemmel bir şair olup, romanları orta karar olan, mükemmel bir şair olup, oyunları idare eden kişiler vardı tarihte... Diyelim ki bir 20 sene sonra şu an benim kurduğum cümleyi, benim için başkasının kurup kuramayacağını gerginliğini yaşamıyorum desem yalan olur. Bu gerginlik, insanı diri tutuyor, verimli tutuyor, çalıştığı türlerde daha etkin daha verimli daha olgun olması için, bir hayat adamasını gerektiriyor.

“Türkiye’de gazeteci olmak kolaydır, çünkü malzeme boldur” derler, peki edebiyatçı olmaktan söz eder misiniz?

Tam bir ironi gibi. İki yüze yakın gazetecinin hapiste olduğu, birçoğunun işsiz kaldığı bir dönemde konuşuyoruz. Bu çok ağır bir şey, hepimiz için utanç vesilesi olacak bir şey. Sorunuz bana perspektiften konuşma gerektirdiğini hissettirdi, bu işe başladığınızda özellikle benim tamam artık ben yazar olacağım diye karar vereceğim zaman babam söylüyordu. Bu ülkenin bütün yazarlarından, şairlerinden, Nazım Hikmet’ten ve Sabahattin Ali’den örnekler veriyordu; “Zaten para kazanamazsın hayatını sürdüremezsın. Gel şu hukuk fakültesine gir benim mesleğimi yap avukat ol...” Babama da çok direndim o konuda. Hem baba olarak hem de

nesnel olarak sözlerinde doğruluk payı vardı. O bana şu uyarıyı getirmiş oldu hayat karşısında, ben yazı yazarken yazdığım ne olursa olsun, romandır, şiirdir, öyküdür vs. hangi ülkede yaşadığımı tamamen unuturum. Eğer yaşadığınız ülkeyi, bu ülkenin şartlarını o kadar birebir hatırlarsanız, bu işi sürdürmek için gereken illüzyonu, yanılsamayı, kendinizi büyüleyecek gücü bulamazsınız. O kitabı bitirdikten sonra ise en çok hatırladığım şey hangi ülkede yaşadığımdır. “Murathan sen bu ülkede yaşıyorsun, fazla umma bekleme, beklenti çıtanı yüksek tutma, her an her şey olabilir, senin yazar olarak, şair olarak derdin zamanla, şimdi ile değil diye” kendime telkin ederim.

Sizi anlatırken “Boğaziçi’nin Şairi” diyenler de var “Anadolu’yu en iyi anlayan yazar” diyenler de... Bir anlamda Mardin - İstanbul arasında kültür köprüsü kurmuşsunuz, yazın hayatınıza başlarken bunu amaçladınız mı?

Türkiye size bu fırsatları tanıyor. Biz bütün bu sarsıntılara rağmen, coğrafi olarak çok şanslı bir yerde yaşıyoruz. Bu şans başarıya dönüştürmek ise ne yazık ki bu coğrafyanın şartları gereği çok engelleniyor. Benim yola çıktığım yılları düşünüyorum, kim bilir ne kadar yetenekli arkadaşlar yola çıktılar ama Türkiye heves kıran bir ülke, Türkiye insan öğüten bir ülke, vazgeçiren, caydıran bir ülke. Herkes sizin kadar sebatlı, inatçı, hırslı olmayabilir, bu yüzden muhtemelen geçmişten günümüze çok kurban verdi bu ülkenin düşünce hayatı, sanat hayatı. Böyle baktığınızda evet; inat etmek, sebat etmek, kendine bakmak bakım göstermek gibi çoğaltacağım şeylerle, şimdi yapılması gereken şeylerle kendiniz için bir strateji geliştiriyorsunuz. Ben Mardin’de büyüdüm ama antenlerim dünyaya açık, bu coğrafyada yaşıyorum ama dünyayı izlemeye çalışıyorum. Beni sadece bu topraklardan aldığım geleneksel miras değil dünya kültür tarihi de besledi. İstanbul’da yaşıyorum. İstanbul, hem Osmanlı İmparatorluğu’nun mirası hem Doğu Roma İmparatorluğu’nun mirası “Bu mirastan sen şimdi ne yapıyorsun?” sorusu. Benim için kıymetli bir soruydu. Duygularımı dünyaya ne kadar açık olursam olayım, yaptığım işi ibrikten geçirirken kendimi beslediğim kaynaklar önemliydi. Doğru seçimler yaptığımı düşünüyorum. Ama önemli olan burada kişinin kendisine dönecek olursak, kendinden ne yapmak istiyorsun sorusu daha önemli.

Kırk Oda adlı eserinizde kaleme aldığınız Boyacaköy’e yakın bir zamanda gittiniz mi?

Bugün buraya gelirken onu andım, yayınlandığı dönemde birçok okurumdan ona ilişkin söz gelmiştir. Yayınlandığı dönemde, orada eczane de telefon kulübesi de duruyordu, şimdi durak var, daha modernize edilmiş ama... İstanbul’da öyle bir sorun var, hafızalaştırılan bir şehirde yaşıyoruz. İnsanların bellekleri, hatıra izleri, yol işaretleri her şey siliniyor. Belki edebiyatın bu anlamda bir faydası vardır.

Bir zamanlar yaşadığınız semtin belediyesinden, Sarıyer Belediyesinden ödül almak sizde nasıl bir his uyandırdı?

Öncelikle çok teşekkür ederim, Sarıyer Belediyesine böyle bir ödülle beni onurlandırdığı için. Hoş bir şey, güzel bir şey... İnsanın görüldüğünü, fark edildiğini bilmesinin çeşitli yollarından biri bu ödüllerdir, bu tür hatırlamalar ve hatırlatmalardır. Teşekkür ederim. ■

‘Edebiyat yapmak’

ROMAN kahramanlarını, hep şişeden çıkmayı bekleyen cinler gibi düşünmüşümdür. Oradadırlar, sizi beklemektedirler, şişeyi okşadığınızda çıkıp geleceklerdir. Çağırmadığınız zaman işe yoksunlar, şişe alelade bir şişe olarak durur. Kitaplar da öyle değil mi? Birbirine yapışık durumda bekleyen binlerce, yüz binlerce sayfa cansızdır, kupkurdur. Zamanla, tozlanmaktan, küflü bir koku edinerek sararmaktan başka bir işe yaramaz. Önce havayla en çok temas eden kenar bölümleri sararır, sonra içlere doğru yayılır. Okumayanlar için kitaplar, ölü birer selüloz katmanından başka nedir ki?

Ama bir kez elinize alıp okumaya görün: O cansız sayfalardan süzülen ruhlar, ete kemiğe bürünür, capcanlı görünürler size. Onlarla dertlenir, onlarla sevinir, onlarla kıskanırsınız. O andan itibaren kitabın küf kokusu da bir alışkanlık olur sizin için; her ülke kağıdının değişik kokusunu içinize çekersiniz. Sararmalar, eski ve çok sevilen bir dostun saçlarına düşen ak gibidir. Selüloz katmanlarının arasından fıskıran yakıcı hayatlar, sizi de birlikte sürükler. Lafcadio olursunuz, Raskolnikov, Bovary, Meryemce, Anna Karenina, Lacombe Lucien, Goriot, Jean Valjean, Buendia gibi duyumsarsınız kendinizi. Yaşamı imbikten süzerek size yeniden sevdiren bir büyüdür bu. Belki de tanımakta olduğunuz kişileri, her gün önünden geçtiğiniz dükkânları gizemli bir dünyada yeniden vareder ve siz bundan büyük bir tat alırsınız.

Yazın sonuna yaklaştığımız bu günlerde yapılacak en iyi şeylerden biri kitap okumaktır. Çünkü kitaplar sizi daha derin bir anlayışa götürür, hem kendinizi hem de dünyayı daha derinden kavramanızı sağlar. Bir ruh eğitimidir, bir duygular eğitimidir. Birçok olumlu kavram gibi edebiyat hakkında da olumsuz önyargılar yerleşmiş topluma. Bunlardan biri de ‘edebiyat yapmak’ deyimini. Bu deyimle boş konuşmalar, hayal ürünü, hiçbir işe yaramayan düşünceler ve gerçeklere dayanmayan bir değersizlik ortamı kastediliyor. Oysa edebiyat dünyanın en ciddi işidir. Hiçbir gelişmiş toplumda edebiyat böyle bir deyimle kirlenilmemiş, aksine hep toplumun en üst değerleri arasında yer almıştır. Bu saygıyı gösteren ve göstermeyen toplumlar arasındaki farkı görmek istiyorsanız, bir Avrupa ülkelerine bakın bir de biz ve Orta Doğu ülkelerine. Durum ortada değil mi! ■

EDEBİYATIN SON DURAĞI

SARIYER EDEBİYAT GÜNLERİ

İmza günleri,
söyleşiler, kitap
fuarı ve birbirinden
değerli konukların
katılacağı edebiyat
şölenini kaçırmayın.

AHMET ÜMİT yeni kitabı "Aşkımız Eski Bir Roman" ile 29 Eylül Pazar günü Sarıyer Edebiyat Günleri'nde...

HIFZI TOPUZ, Sarıyer Edebiyat Günleri'nin onur konuğu olarak kitaplarını imzalayacak.

PANEL

Ekrem İmamoğlu
İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı

Mansur Yavaş
Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı

Zeydan Karalar
Adana Büyükşehir Belediye Başkanı

Şükrü Genç
Sarıyer Belediye Başkanı

Yerel Yönetimler ve Edebiyat

Yerelden başlayarak ulusal çapta merakla beklenen bir etkinlik haline gelen Sarıyer Edebiyat Günleri, 8.yılında üç büyükşehirin belediye başkanıyla yerel yönetim ve edebiyat ilişkisini masaya yatırıyor. Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç soracak, Ekrem İmamoğlu, Mansur Yavaş ve Zeydan Karalar yanıtlayacak.

ETKİNLİK PROGRAMI

25 EYLÜL ÇARŞAMBA	26 EYLÜL PERŞEMBE	27 EYLÜL CUMA	28 EYLÜL CUMARTESİ	29 EYLÜL PAZAR
12.00 ŞİİR TEKNESİ Dinleti: Celil Nalçakan 14.00 AÇILIŞ 14.30 SÖYLEŞİ: "Laf Lafı Açıyor" Canan TAN 17.00 SÖYLEŞİ "Tiyatro ve Edebiyat" Sevinç Erbulak Özge Özberk	11.00 SÖYLEŞİ "Behiç Ak ile Kitapların Renkli Dünyası" Behiç Ak 14.00 PANEL "Bir Varoluş Mücadelesi Olarak Kadın ve Edebiyat" Şafak Baba Pala Doç. Dr. Taçlı Yazıcıoğlu Moderatör: Onur Bütün 16.00 PANEL "Vedat Türkali 100 Yaşında" Mustafa Kemal Erdemol, Akın Birdal Moderatör: Sebahat Altıparmakoglu 18.30 ŞİİR TEKNESİ Dinleti: İstanbul Şiirleri Hakan Gerçek	14.00 PANEL "Yerel Yönetimler ve Edebiyat" Ekrem İmamoğlu Mansur Yavaş Tunç Soyer Zeydan Karalar Moderatör: Şükrü Genç 19.00 KONSER Grup Gündoğarken	14.00 SÖYLEŞİ "Hayat ve Oyunculuk" Zafer Algöz Can Yılmaz 16.00 SÖYLEŞİ "O Güzel ve Büyülü İnsanlar" Zeynep Oral 18.30 ŞİİR TEKNESİ Dinleti: Şükrü Erbaş	14.00 SÖYLEŞİ "Sarıyer'de Nâzım Hikmet İzleri" Güney Özkılınç Moderatör: Halil İbrahim Özcan Nâzım Hikmet Şiirleri ile Hakkı Ergök 16.30 SÖYLEŞİ "Sıradışı Bir Roman Karakteri: Başkomser Nevzat" Ahmet Ümit 17.30 ÖDÜL TÖRENİ Fakir Baykurt Öykü Yarışması Ödül Töreni Sarıyer Edebiyat Günleri Onur Konuğu HIFZI TOPUZ Beyaz Marti Edebiyat Onur Ödülü AHMET ÜMİT 18.00 KONSER Selda Bağcan

İMZA GÜNLERİ PROGRAMI

25 EYLÜL ÇARŞAMBA

Canan Tan	15.30
Celil Nalçakan	15.00
Sevinç Erbulak	16.00
İşık Öğütçü	15.00
Nebil Özgentürk	16.00
Aydın Ilgaz	15.00
Hale Caneroğlu	16.00
İpek Çalışlar	15.00
Mehmet Çağçağ	15.00
C. Hakkı Zariç	15.00
İbrahim Balcı	16.00
Seçim Seziş	15.00
Ali Avcu	14.00
Halil Açıkgöz	16.00
Mehmet Emin Güneş	15.00
Hüseyin Tuncer	15.00
Fatma İldige	12.00
Nermin Karahan	13.00
Semra Aydın Avcı	15.00
Şenol Ceviz	15.00
Selim Cihanoğlu	15.00
Hasan Aydın	13.00
İlhan Akcınar	15.00
Alp Arslan	11.00
Esat Korkmaz	15.00
Yeşim Değer	15.00
Turan Akıncı	15.00
Bahri Vardarlar	15.00
Betül İstanbullu	15.00
İsa Altun	15.00
Ahmet Nabi Kızmaz	15.00
Yaşar İliksiz	15.00
Yekta Aydın	15.00
Murat Bulut	16.00
Fatih Kök	15.00
Fusun Çetinel	15.00
Özlen Çopuroğlu	15.00
İlkay Marangoz	14.00
Fatma Burçak	13.00

26 EYLÜL PERŞEMBE

Behiç Ak	12.00
Akın Birdal	17.00
Şafak Baba Pala	15.00
Taçlı Yazıcıoğlu	15.00
Nilgün Ilgaz	12.00
Tuncay Dağlı	12.00
Nuray Karadeniz	14.00
Ayla Çınaroğlu	14.00
Mehmet Doğu Kaya	14.00
Ayça Erkol	15.00
Yusuf Fidan	14.00
Arif Tuncer	12.00
Aslan Özdemir	14.00
Oya Engin	11.00
Ayşe Gül Ateş	15.00
Saniye Mete	13.00
Gülsüm Öz	15.00
Ahmet Tıgılı	15.00
İbrahim Tüfekçi	13.00
Melda Davran	15.00
Salih Altun	13.00
Nika Mohammadi	13.00
Mehmet Doğan Karakuş	12.00
Mehmet Kılınç	12.00
Hayal Köksal	12.00
Halime Özoğlu Temel	13.00
David Simpson	14.00
Kadire Bozkurt	14.00
Renan Özdemir	13.00
Murat Çavga	17.00
Merve Başcumalı	13.00
Özgür Özgülgün	13.00
Ayhan Aydın	13.00
Duygu Ladikli	12.00
Serpil Okaygün	15.00
Hüseyin Koca	13.00
Mustafa Kemal Erdemol	17.00
Dilek Ünal	12.00
Sevil Kesimal	15.00
Şule Çingil Köse	11.00

27 EYLÜL CUMA

Nazlı Eray	15.00	Mehmet Ersoy	16.00
Mario Levi	15.00	Hatice Eroğlu Akdoğan	13.00
Hasan Ali Toptaş	16.00	Lütfiye Gültekin	14.00
Adnan Özyalçiner	16.00	Nalan Güven	15.00
Oya Baydar	15.00	Evren Atalay	16.00
Cihan Demirci	13.00	Türkan Kebeci	15.00
Aylin İşcan Yener	15.00	Nurten Ertul	15.00
Feride Çiçekoğlu	15.00	Nigar Ayyıldız	15.00
Gökrem Kanter Arsoy	16.00	Serap Fırtına	11.00
Doğan Gundüz	16.00	Hafize Çınar Güner	14.00
Arife Kalender	16.00	Erdoğan Sarıgül	15.00
Mahfi Eğilmez	16.00	Gönül Özgül	15.00
Oya Adıyaman	14.00	Emine Topçu	16.00
Cem Kinay	16.00	M. Cemal Beşkardeş	15.00
Nazan Çetin	15.00		

28 EYLÜL CUMARTESİ

Eyüp Oral	17.00	Günay Cantürk	12.00
Şükrü Erbaş	15.00	Fatoş Hatice Erman	13.00
Yalvaç Ural	13.00	Orçun Oğlakçıoğlu	13.00
Can Yılmaz	15.00	Onur Çalı	13.00
Zafer Algöz	15.00	Esra Kahraman	15.00
Sinan Akyüz	15.00	Vacip Örgen	13.00
Büşra Sanay	15.00	Nazmiye Bağcı Çaylıoğlu	13.00
Hulki Cevizoğlu	15.00	N. Oğuz Toklu	13.00
Hüseyin Avni Danyal	13.00	Cemile Savaş	15.00
İhsan Eliacı	12.00	İbrahim Coşkun Akyüz	13.00
Hüseyin Avni Dede	13.00	Tülay Güngör	12.00
Halil Genç	13.00	T.y. Mazer	14.00
Tacetin Bayır	15.00	Elif Nihan Akbaş	14.00
Rıza Zelyurt	14.00	Seza Sinanlar Uslu	14.00
Dilara Keskin	14.00	Sadettin Turhan	13.00
Ahmet Tulgar	15.00	İsmail Cem Doğru	13.00
Tuluhan Tekelioğlu	12.00	Deniz Yıldırım	13.00
Mustafa Hoş	13.00	Muhip Süeltürk	13.00
Özcan Karabulut	13.00	Rezan Özger	13.00
Gönül Simpson	13.00	Gökten Uluggergerli	13.00
Dursun Ege Göçmen	13.00	Naz Atmaca	13.00
Mehtap Meral	16.00	Adnan Gerger	16.00
Meltem Budan Nalbant	15.00	Meryem Nart	14.00
Erdoğan Obuz	15.00	Dilara Duman	14.00
Banu Bozdemir	13.00	Ayşegül Ilgaz	17.00
Erhan Candan	13.00	Duran Savaş	15.00
Ezgi Polat	13.00	Buket Özbek	15.00
Gürkan Çakıroğlu	14.00	Necmi Günel	13.00
Hakan Aytaç	13.00	M. Gökhan Bulut	15.00
Can Gürses	13.00	Yurdağül Şahin	14.00
Özgür Polat	13.00	Estel Bensinyor	12.00

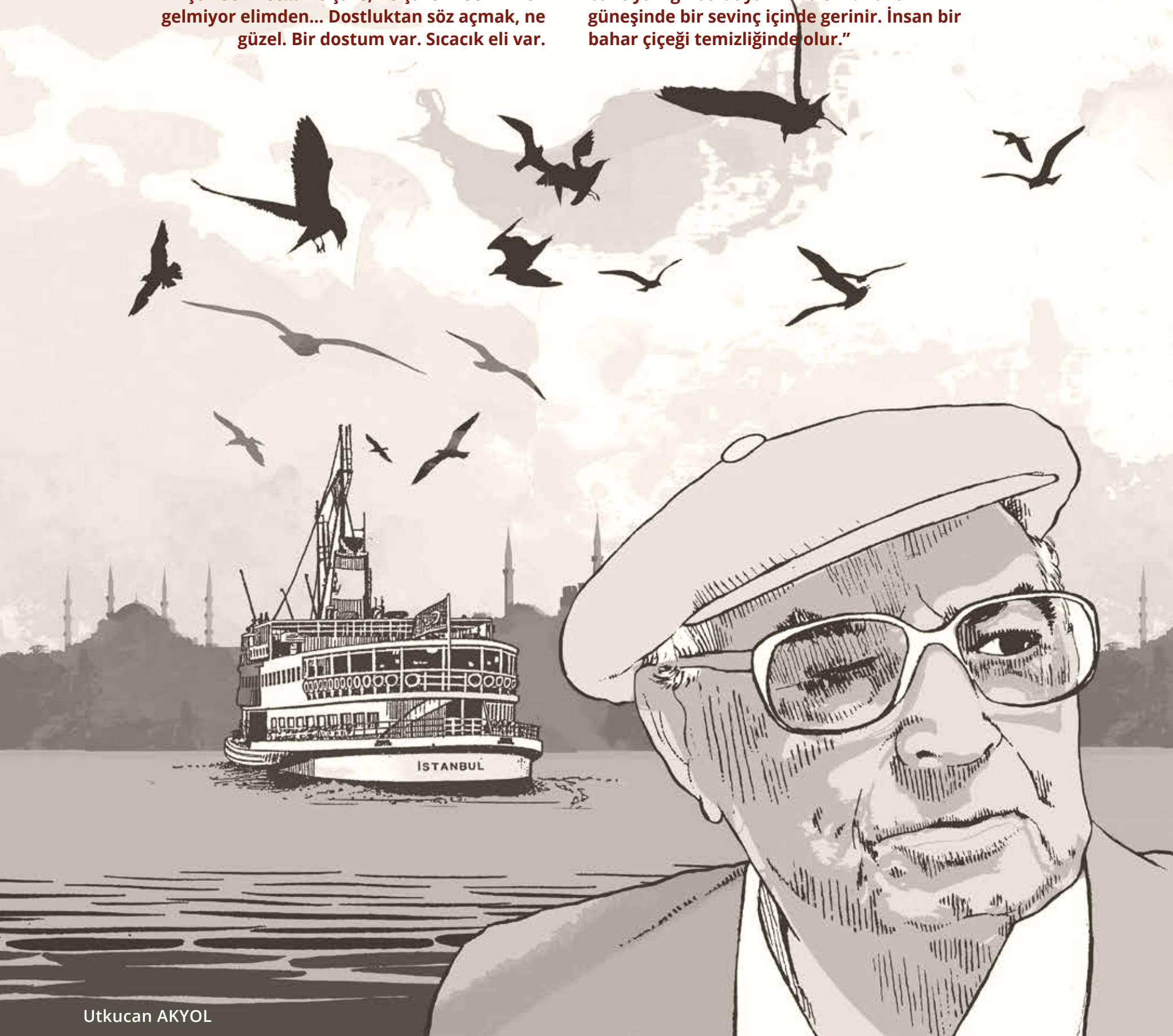
29 EYLÜL PAZAR

Ahmet Ümit (Kaşe İmza)	18.00	Haluk Oral	15.00
Hıfzı Topuz	14.00	Arzu Bahar	15.00
İnci Aral	14.00	İklim Keleşoğlu	13.00
Latife Tekin	14.00	Tevfik Uyar	15.00
Mine Söğüt	13.00	Suat Duman	16.00
Sinan Meydan	14.00	Aşkın Güngör	16.00
Pelin Batu	14.00	Özge Bezirci Dikici	14.00
İrmak Zileli	14.00	Özge Doğan	13.00
Serhan Asker	13.00	Gökçe Yüksel	15.00
Ege	15.00	Cemile Özyakan	13.00
Özgür Bacaksız	14.00	Behiç Pek	14.00
Osman Balcıgil	16.00	Mehmet Kömür	14.00
Yıldırım Kaya	15.00	Aylin Özer	13.00
Musa Ağacık	13.00	İsmail Bakar	13.00
Aynur Tümen	14.00	Seherhan Kızmaz	13.00
Kahraman Tazeoğlu	15.00	Orhan Bahtiyar	15.00
Onur Bütün	14.00	Hüseyin Şahin	15.00
Güney Özkılınç	16.00	Pınar Yücel Sarı	13.00
Ergün Poyraz	14.00	Ulaş Nikbay	13.00
Lütfiye Pekcan	15.00	Esme Aras	14.00
Zafer Doruk	14.00	Neşe Aksakal	15.00
Seda Kaya Güler	17.00	Serhat Yabancı	15.00
Cafer Hergünsel	13.00	Yılmaz Sevinç	14.00
Bilge Karaduman	13.00	Cengiz Öndek	13.00
Müge İplikçi	14.00	Yasemin Arpa	14.00
Ayşegül Tözere	14.00		

BEREKETLİ TOPRAKLARIN, İNSAN SEVGİSİYLE DOLU DEV YAZARI YAŞAR KEMAL

"Ben sevgiden, sevinçten söz açmak istemez miyim, delice, çılgınca, içim taşta taşta, bir sevinçten söz açmak istemez miyim? Ben sevinçli adamım. Bu dünya böyle olmasa, böyle kara, karanlık olmasa, ben sevinçten taşar coşardım. Yaradılışım karanlıktan çok aydınlığa, acıdan çok sevince... Ne çare, ne çare ki sevinmek gelmiyor elimden... Dostluktan söz açmak, ne güzel. Bir dostum var. Sıcacık eli var.

Sevgi dolu gözleri var. Ne güzel yalansız, salt sevgi dolu bir insan eli sıkmak. Sıcacık, sıcacık... Ben deli olurum, insanlar kuşkusuz, korkusuz, çıkar düşünmeden, düşmanlık geçirmeden içlerinden baksalar birbirlerine... İnsan, ne olur biliyor musunuz, sıcacık bir bahar güneşinin bahtiyarlığında duyar kendisini. Bahar güneşinde bir sevinç içinde gerinir. İnsan bir bahar çiçeği temizliğinde olur."

Selam olsun düşünce özgürlüğü ve insan hakları için direnen meslektaşlarıma

YAŞAR KEMAL

28 Mart 2011

1952 yılının son günlerinde Aşık Veysel'i görmeye gitmiştim, köyüne. Tam dönecekken büyük bir deprem haberi geldi. 3 Ocak 1952 Erzurum, Hasankale yerle bir olmuş. Yakında olduğum için ilk giden gazeteci ben oldum. Çok büyük acılar yaşıyordu. Depremden sağ çıkanlar eksi 30 derecede incecik çadırlarda yaşam savaşı verirken çoğu 'keşke ölseydik, bu halimizden daha iyi olurdu' diyordu. Taş kesilmiş insanlar, donmuş toprak, gömülemeyen ölümler ve bilen bilir anlatılmaz bir koku... Sakıp Hatunoğlu adında bir arkadaşla birlikte dolaşıyorduk. Bir donmuş bebek gördük, yaşıyor gibiydi. Ben

röportajları aktarıyorum telefonla, gazete filan gördüğümüz yok. Günler sonra elimize gazete geçti, benim röportajda o bebeği anlatmışım. Okurken önce arkadaşım ağlamaya başladı, sonra ben... O gün bir kez daha anladım sözün gücünü.

Basının gücü sözün gücüdür. Onun için de basın her zaman büyük baskı altında kalmıştır. Yazarları, gazetecileri, gazeteleri satın alma o batan Osmanlıdan kalma bir gelenektir. Daha da yoğunlaşarak sürüyor.

Bizde basından gereğinden fazla korkuluyor. Basın da kendisinden korkuyor. O da kendi kendini eleştiremiyor. Gazetecilik bir yaratıcılıktır. Gazete, okuyucusunu kendi yetiştirir. Politika bir dedikodu arenasına dönerse, gazeteler de gece gündüz aynı kişilerin aynı tür sözlerini, dedikodularını, küfürlerini yazar, bol üstsüz, bol bol ilanla gazete yerine cıvık boncuk verirse milleti canından bıktırır.

Gazete haber verir. Gazete öğretir. Gazete okuyucunun nabzına göre şerbet vermez. Gazete okuyucularını kıskırtmaz. Kol gibi harflerle manşetler vererek, bir spor karşılaşmasını en büyük ulusal olay durumuna sokmaz. Kürt sorunu gibi büyük ulusal sorunlarla oynamaz. Doğa kırım gibi ülkenin geleceğiyle ilgili konularda gerçekleri saptırmaz.

Basın zanaat değil sanattır, yaratıcılıktır, dirençtir. Basın hiç bir çıkarın yanında olmamalıdır, kendi çıkarı olsa bile. İşte basının özgür olması budur.

Özgürlük düşüncesi sınırsızdır. Basın, dünyamızdaki pek çok kötülüğün bilinmesini, duyulmasını sağlayarak önemli savaşımalar vermiştir, kahramanlar yetiştirmiştir.

Düşünceyle uğraşmak, düşünceye önem vermek baskıcı düzenlerde her insanın başını belaya sokuyor. Bugüne kadar basın şöyle bir doyaya özgürlük yüzü göremedi. Hep baskı, hep baskı, hep satın alma... İşte bugünlere geldik.

Hani eskiden bir güç vardı, ona ilerici güç diyorduk ya hepimiz karanlık bir duvarın önüne geldik başımızı son hızla vurmak üzereyiz. Yargı mekanizması adalet yerine öfke ve korku kaynağı olursa işte bir ülke böyle olur.

Hapishane kötüdür, ölüm gibi. Bilincine varınca, düzleşir, olağanlaşır. İnsan soyunu zulüm kadar hiçbir şey küçültmez. Ne derler, zulmün artsın ki tez zeval bulasın... Zulüm aşağılık, insanlık dışı bir şeydir, ölümden de beterdur. Bilincine varınca olağanlaşır. Hepsinden beteri de insan soyunun yakasına yapışmış korkudur. İnsan korkusunun üstüne yürüdükçe, korku azalır, gücünü yitirir, insan soyu korkuda çürümez. Zulüm zulüm değildir aslında, zulüm korkudur. Her şeyin temeli, beteri korkudur.

Diyorum ki, korkulmasın, bugünkü, bu gelip geçici duruma bakıp umutsuzluğa düşmenin bir

gereği yok...

Bugün hapishanelerde, mahkeme kapılarında veya mahkeme kapılarına gitmeyi beklerken mesleğinin ve insanlık onurunun hakkını verenler var. Onlar ve onların hakları için omuz omuza yürüyen, sesini yükseltenler insanlığımızın daha bitmediğini, vurdumduymazlığımızın bizi öldürücü hale getirmediğini kanıtıyorlar.

İnsanoğlu umutsuzluktan umut yaratandır. Demokrasiyi yaratmak insanlığın büyük gücü olmuştur. Çok söyledim, tekrar söylüyorum. Ya demokrasi ya hiç... Ve Türkiye 'hiç'e layık değildir.

Selam olsun düşünce özgürlüğü ve insan hakları için direnen meslektaşlarıma. Selam olsun, korkunun üstüne yürüyenlere. Selam olsun insanlık toptan tükenmedikçe umudun da tükenmeyeceğini gösterenlere. İnsan soyu içinde en güzelleri, en kutsanacak olanları onlardır.

Yalnızlık

Kuş uçmaz, kervan geçmez bir yerdesin.

Su olsan kimse içmez,

Ölür de susundan

Yol olsan kimse geçmez,

Sarp kayalara uğratır da yolunu

Elin adamı ne anlar senden?

Çıkarsın bir dağ başına,

Bir ağaç bulursun

Tellersin pullarsın

Gelin eylersin.

Bir de bulutları görürsün, bir de bulutları görürsün

Bir de bulutları görürsün

Köpürmüş gelen bulutları

Başka ne gelir elden?

Çın çın ötüyor yüreğimin kökünde şu dünyanın ıssızlığı

Tanı kimsenin başına vermesin böyle bir yalnızlığı

Hannaya şiirler

Dört bulut salıverdim gökyüzüne

Gökyüzünün en yücesine, ucuna

Biri turuncu, biri yeşil, biri al, birisi apak

Dört top bulut yolladım gökyüzünün en ucuna

Dört top ışıktan, koskocaman

Turuncusuna sevgi yükledim

Yeşiline dostluk

Arkadaşlık yükledim alına arkadaşlık

Apak buluta barış yükledim,

Ne kadar çok özlemişsek barışı o kadar çok

Gidin dedim bulutları yeryüzünün üstüne

Yağın dedim bulutları yeryüzüne

Yağmadık hiç bir yer bırakmayın, hiç bir yer,

hiç bir yer

Ama hiç bir yer, hiç bir yürek, hiç bir göz,

hiç bir kulak

Hiç bir ova, hiç bir çiçek bırakmayın

Her yere, her yere, her yere yağın,

Yağın ha yağın,

Yağın ha yağın, yağın ha yağın

Yağın ha yağın ha yağın

Yağın insan yüreklerine

Yazının karakter ustası

İNCİ ARAL

Yerel yönetimlerin yaptıkları en iyi şey, edebiyat dünyasıyla insanları buluşturmak, bir araya getirmektir. Çoğu belediye başkanı, “sanatçı” dendiğinden “şarkıcı, türkücü” anılıyor.

SÖYLEŞİ: HALİL GENÇ

İLK öykülerinizden bu yana geçen yaklaşık kırk yıl! Sohbetlerinizde, söyleşilerde “tutkusuz” yazılamayacağını söylüyorsunuz. Yıllar içinde tutkularınızda nasıl değişiklikler oldu?

Yazmak, ancak tutkuyla gerçekleşebilecek bir şey. Benim için her yeni eser, farklı insani durumlara yöneltilen anlama çabası ve bakıştan doğar. Yazmayı abartmam. Titiz bir marangozun işine benzetirim. Marangoz, örneğin bir masayı, estetiği elden bırakmadan, sabırla, incelikle işler.

Yazar da ne yazacaksa, şiir, öykü, roman ya da deneme, bağlantıları aynı titizlikle ve tutarlı bir şekilde oluşturmalıdır.

İyi bir okuyucu olduğunuzu biliyoruz. Her yıl sayısı giderek artan onca kitabı izleyebiliyor musunuz? Okumaya nasıl zaman ayırıyorsunuz ve okuyacaklarınızı nasıl belirliyorsunuz?

Boş zaman diye bir şey yoktur, boşa harcanan zaman vardır. Çok okuyorum ve okumadan yaşanan bir hayat düşünemiyorum. Sadece edebiyatseverlerin değil, herkesin okuması gerekir. Okumak insanın ufkunu, sınırlarını bakış açısını genişletir. Ne kadar yoğun

olsam da okumayı aksatmam.

Daha çok, sevdiğim dünya yazarlarını izliyorum. Tümünü olmasa da başarılı genç yazarları da okumaya çalışıyorum. Okuyacaklarımı yeni yayınları izleyerek, kitap eklerindeki ilanlarda yer alan kült yazarlarımla yeni eserlerinden ve güvendiğim arkadaşlarımla önerileriyle seçiyorum. Yazan insan özgürleşir. Bu nedenle de iyi okuyan herkesin yazabileceğini düşünüyorum.

Okumak da yazmak da merdiven çıkmak gibidir. Yavaş yavaş ve sabırla yükselir beğeni çitası. Anlayarak, sorular sorarak ve yorumlayarak iyi okurluğa geçilir. Okumak da yazmak kadar, birikim işidir.

Sarıyer Edebiyat Günleri'nin 8'incisi gerçekleştiriliyor. İzmir, Ankara, Bursa, Antalya, Adana başta olmak üzere, giderek artan sayıda il ve ilçede

Edebiyat Günleri düzenleniyor. Yerel yöneticilerin edebiyata ve sanata bakışlarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Yerel yöneticilerin yaptıkları en iyi şey, edebiyat dünyasıyla insanları buluşturmak, bir araya getirmektir. Çoğu belediye başkanı “sanatçı” dendiğinde “şarkıcı, türkücü” anılıyor. Sonradan duyuyoruz, üstelik onlara inanılmaz paralar ödeniyor. Ödenmesin demiyorum, onlar da

Sarıyer Edebiyat Günleri'yle ilgili olarak neler söylemek istersiniz?

Sarıyer Belediye Başkanı Sayın Şükrü Genç'in duyarlı bir edebiyatsever olması, yazmak ve okumak isteyenlere böyle ortamlar yaratması bakımından önemli bir şanstır. Duyuyorum, ilgiyle izliyorum ve okuyorum; okumayı ve yazmayı özendirmek için öykü yarışmaları düzenleniyor ve ödüller veriliyor. Bu etkinlikler, yayınevleri ve edebiyatçılarımız için de değerli ortamlardır. Edebiyata gönül verenler, ilgiyle okudukları yazarlarla bir araya gelebilmenin sevincini ve mutluluğunu yaşıyorlar. Her yıl artan bir ilgiyle izlenmesi ve benimsenmesi, Sarıyer Edebiyat Günleri'nin son derece başarılı olduğunu da açıkça ortaya koyuyor.

emek harcıyor. Halbuki edebiyatçıların ve sanatçının aktardığı birikim, harcadığı zaman çok daha eziyetli. Son zamanlarda birçok belediye bu ayrımın farkına varmış görünüyor. Edebiyatı tanıyan, iyi edebiyatı popüler olandan ayırt edebilen yardımcılarla ve danışmanlarla çalışıyorlar. Bu mutluluk verici bir şey. Duyarlı belediye başkanlarının sanatçıları, sadece manevi olarak onurlandırmasının yeterli olmadığını, olanaklar ölçüsünde maddi olarak da gözetmesi gerektiğini düşünüyorum.

Okumaya yeni başlayanlara neler söylemek istersiniz?

Herkesin her şeyi okumasını ve anlamasını beklememek gerekiyor. Okuyabileceklerini okusunlar diyorum. Okuyamadıklarını bıraksınlar, sonra yeniden ellerine alırlar. Herkes her şeyi okuyacak diye bir şey yok. Öyle "yüz temel eser" gibi sınırlamalara takılmaya da gerek yok. Kolay okunan, ama aynı zamanda nitelikli edebiyat eserlerimiz hiç de az değil.

Ya yazmaya yeni başlayanlara?

Okumadan yazılamaz. Bir şeyleri yazıya dökmek, bir şeyleri yazıyla anlatmak bir edebiyat eseri yarattığınız anlamına gelmez. Yazmak için her şeyden önce çok iyi bir okur olmak gerekiyor. Çünkü yazmak ancak büyük ustaları okuyarak öğrenilebilir. Biz daha çok sözel bir toplumuz, okumayı pek sevmiyoruz. Ama herkes yazmak istiyor. Yayınevlerinde, basılmayacak dosyalar yığılıyor. Yaratıcılığın olmadığı, dil bilincinden yoksun, çoğu yavanlık ve vasatlıkla tanımlanabilecek çalışmalar. Birbirine benzer konular, karton tipler, kuru ve ruhsuz aktarımlar çok yaygın. Özellikle genç arkadaşlarımızın birçoğunda içerik, duygusal derinlik, sahicilik sorunu var. Bu durumun genç yazar adaylarının okuma eksikliğinden kaynaklandığını düşünüyorum. Yazmak isteyen liseli çocukların çoğu günlük konuşma diliyle yetiniyor ve aralarındaki ilişkileri, çekişmeleri yazıya dökmekten yeterli olduğunu düşünüyor. Bu yazılanların özellikle kendi yaşları arasında ilgi görmesi, yazdıklarının, kolay anlaşılır, kolay okunur olmasındandır ve bunların kalıcı olmaları çok zor ne yazık ki. Yazar adayı tarih, edebiyat, psikoloji okumalı. Önce temel insan hallerini, yaşadığı çağın sorunlarını, iletişimdeki açmaz ve incelikleri dile getirebilmeli. Bunlara kafa yormalı.

Bu yavan anlatımların aşılması nasıl olacak peki? Çok okumak, sorunu aşmaya yeterli olabilecek mi sizce?

Her dönemde kendiliğinden aşıldığını görüyoruz. Edebiyatın ağır çalışan bir saati vardır. Kötüleri, etkili olamayanları, yazmak için yazanları, zaman içinde eler. Eleğin üzerinde sevilmiş, kalıcı eserler yaratmış ve toplumla bağ kurabilmiş nitelikli yazarlar kalır yalnızca. Bunların sayısı da azdır. Bugün edebiyat aşırı ticarileşmiş

Her ödül bir onaylanmadır, insanı mutlu eder, değerinin bilindiği duygusu yaratır.

durumda. Yalnız bizde değil, bütün dünyada çerden çöpten kitaplar yazılıyor ve yayınevlerinin yoğun reklamlarıyla satılıp okunuyor. Bunların büyük bir bölümü, okurların hemen unuttuğu şeylerle dolu. Bu yüzden de hemen hepsi üç beş yıla kalmadan yok olup gidiyor. Yazmak çok yönlü, çok derin ve kapsamlı bir uğraştır. Yazar da sanatçı da bir toplum içinde yaşıyor, ayaklarını bastığı yerin o ülkenin toplumsal, kültürel, ruhsal etkileşimleri içinde bir anlam taşıyor. Sorunlar varsa ona da yansıyor.

Kapitalist sistem özellikle 2000'li yıllardan sonra postmodern edebiyatı ödüllendirirken, kişinin, birey olarak kendini ortaya koyabilmesinin ancak bu anlayışla gerçekleşebileceğini öne sürdü ve neredeyse dayattı. Ancak zaman içinde görüldü ki, özgürleşme şöyle dursun, birey bencilleşti. Kadın-erkek ve insan ilişkilerindeki iletişimsizlikler çoğaldığı gibi çeşitlendi de, sevgi bağları zayıfladı ve yeni varoluş sorunları ortaya çıktı.

Postmodernizm sadece edebiyatla değil, nitelsiz ve popülist siyaset anlayışının da doğmasına neden oldu. İnsanların evrensel değerlerini, toplumun temel sorunlarını görmezden gelen ya da bunlardan habersiz kalan yazarlar, çizerler, düşünürler başarılı olamayacaklar. Çünkü artık sanatçılar fildişi kulelerde yaşayamazlar.

Geleceğimizin yönelimi ve edebiyatımızın kendini üretmesi üzerine neler söylemek istersiniz?

Edebiyat bir nehir gibi akar gider. Yeter ki toplumda bir bilinç, okuma ve anlama hevesi oluşturulabilin. Üniversitelerin bilim üretmesinin çok önemli olduğunu düşünüyorum. Cehaletin kurumsallaşmasının önüne geçilmeli ve gerçeği arama, yorumlama, sorgulama girişimlerinin önündeki engeller kaldırılmalıdır. Mevcut yapıyı sorgulamadan onun hizmetine giren ve doğruları görüp söylemekten vazgeçen sözde aydınların, yenileşmeye katkı sağlayacağına inanmıyorum. Bir süredir Cumhuriyetimizin ağır yaralar aldığını üzüntüyle, endişeyle izliyoruz. Ama yaşayacak, bundan kuşku yok. Bu yoldaki bağnaz ve gerici çabalar hiçbir zaman sonuca varamayacak.

Lütfen siz yazmaya devam edin, biz okuyalım sevgili İnci Aral. Teşekkürler. ■

20. Yüzyıl edebiyatına yön veren yazarlara dair bir derleme

ATILLA REİSOĞLU

J. D. Salinger

■ “Bir kitabı okuyup bitirdiğiniz zaman, bunu yazan keşke çok yakın bir arkadaşım olsaydı da, canım her istediğinde onu telefonla arayıp konuşabilseydim diyorsanız, o kitap bence gerçekten iyidir.”

“İnsanlar hep yanlış şeyleri alkışlıyorlar.”

“Niye evlenmiyorsun ki?” “Tren seyahatlerinden fazlasıyla hoşlanıyorum,” dedi. “Evlendiğin zaman pencere kenarında hiç oturamıyorsun artık.”

“Şöyle aklı başında biri çıkıp beni denize filan atıverse, ne iyi olurdu. Ne yaparlarsa yapsınlar da, beni lanet bir mezara tıkmasınlar. Pazar günleri millet gelip karnınızın üstüne bir sürü çiçek filan koyacak, daha bir sürü zirvalık. Öldükten sonra çiçeği kim ne yapsın?”

“Babamın kafasına sandalyeyle bile vursanız uyanmaz, ama annem, Sibirya’da öksürseniz, sizi duyar.”

“İnsanların davranışları karşısında aklı karışan, korkuya kapılan, hatta hasta olan ilk kişinin sen olmadığını anlayacaksın o zaman.”

Olgunlaşmamış insanın özelliği, bir dava uğrunda soylu bir biçimde ölmek istemesidir, olgun insanın özelliği ise bir dava uğrunda gösterişsiz bir biçimde yaşamak istemesidir.

Gabriel García Márquez

■ Ey insanlar! Sizlerden ne kadar da çok şey öğrenmişim. Tüm insanların, mutluluğun gerçekleri görmekte saklı olduğunu bilmeden, dağların zirvesinde yaşamak istediğini öğrendim. Yeni doğan küçük bir bebeğin, babasının parmağını sıkarken aslında onu kendisine sonsuza dek kelepçeyle mahkûm ettiğini öğrendim. Sizlerden çok şey öğrendim. Ama bu öğrendiklerim pek işe yaramayacak. Çünkü hepsini bir çantaya kilitledim

“En çok yandığım da, bunca zamanı yitirmiş olmamız.”

“Ummadığımız bir anda, ummadığımız bir durum bizi alıp yıllar öncesine götürüp varlığını bile unuttuğumuz olayları, zihnimizin karanlık dehlizlerinden birdenbire gün ışığına çıkarıyor.”

“Güzel günlerden öyle uzaklaşmış bulunuyordu ki, en kötü anılarla dolu günleri bile özler oldu.”

“Dünya ilerliyor.” “Evet,” dedim ben de, “ilerliyor, ama güneşin çevresinde dönerek.”

“‘Umut karın doyurmaz’” dedi kadın.

“‘Karın doyurmaz ama insanı ayakta tutar,’” diye yanıtladı albay.”

Franz Kafka

■ “Eğer okuduğumuz bir kitap bizi kafamızdan vurulan bir darbe gibi sarsmıyorsa, niye okumaya zahmet edelim ki?”

“Herkes beraberinde taşıdığı bir parmaklığın ardında yaşıyor.”

“En iyiyi ararken iyiyi kaybediyorsunuz.”

“Ölmekten müthiş bir şekilde korkuyordu çünkü henüz gerçek anlamda yaşamamıştı.”

“Bu dünyada olduğun için teşekkürler; baştan ona bakıp da, senin içinde bulunabileceğini düşünemedim.”

“Mutlulukmuş! Sanki mutluluk imkânı yalnız ve sadece bizim içimizde değilmiş gibi! Sanki mutlu olma yeteneği tıpkı şarkı söyleme, yazma, politika ya da ayakkabı yapma yeteneğine benzer özel bir kabiliyet değilmiş gibi!”

Orhan Pamuk

■ “Cebinizde, çantanızda bir kitap taşımak; özellikle mutsuzluk zamanlarınızca cebinizde, çantanızda sizi mutlu edecek bir öteki dünya taşımak demektir.”

“Aslında en iyi aşk, değil tanımak, hiç görmediğin kişiye duyulan aşktır. Körler iyi âşık olurlar mesela.”

“İçime döndüm. Dünyayla arama uzaklık koydum.”

“Her akıllı insan hayatın güzel bir şey olduğunu, amacının da mutlu olmak olduğunu bilir,” dedi babam üç güzel kızı seyredirken. “Ama yalnızca aptallar mutlu olur. Nasıl izah edeceğiz bunu?”

“Sonu mutlu biten bütün aşk hikâyeleri, birkaç cümleden fazlasını hak etmez zaten!”

“İnsanın kim olduğunun ne önemi var,” dedim “önemli olan yaptıklarımız ve yapacaklarımızdır”

Haruki Murakami

■ “Ben birilerinden tiksiniyorum, nefret ederek, öfke duyarak yaşamaktan artık yoruldum. Hiç kimseyi sevmeyen yaşamaktan da yoruldum. Tek bir arkadaşım bile yok. Bir kişi bile. Dahası kendimi sevmeyi bile başaramıyorum. Neden kendimi sevmiyorum, çünkü başkasını sevmeyi için. İnsan birilerini sevmek ve birileri tarafından sevilme yoluyla, kendini sevmeyi yöntemini bulur. Söylediklerimi anlıyor musun? Birilerini sevmeyen bir insan, kendisini de doğru dürüst sevmeyebilir. Hayır, bunun senin suçun olduğunu söylüyor değilim. Şöyle bir düşününce sen de o mağdurlardan birisin belki de. Sen de muhtemelen kendini sevmenin yolunu tam olarak bilmiyorsundur. Öyle değil mi?”

“İnsan bir şeyleri ne kadar isterse istesin, o şeyler asla kendiliğinden çıkıp gelmez. İnsan bir şeylerden özel olarak uzak durmaya çalıştığında ise, o şeyler kendiliğinden insanın üzerine üzerine gelir.”

“O zamanlar bilmiyordum. Birini tekrar düzelemeyecek kadar kötü karabileceğimi. İnsan, sadece var olarak diğer bir insanda dönüşü olmayan yaralar açabiliyordu...”

“Yeni insanlarla karşılaşmaktan ve yeni duygular yaşamaktan korkuyorum.”

“Ancak ne zaman kendimden söz etmeye başlasam aklım karışır: “Ben kimim?”

“Neyin anlamı var dersen, bizim nerden gelip nereye gittiğimizin”

Albert Camus

■ “Hayat aslında anlamsız bir bulanıklıktır ama ona anlam katabilmek gerekir.”

Mutlaka bir tercihiniz olmalı, ona dayanmalı, onun için mücadele etmelisiniz.

Tercihliksiz de bir tercihtir...”

“Yalnız ben ve kusurlarım sorumluyuz, içinde doğduğum dünya değil.”

“Mutsuzluğum, her şeyi anlamaktan ileri geliyor.”

“Her şeyin anlamsız olduğunu söylediklerimiz anda bile anlamlı bir şey söylemiş oluyoruz.”

“Yaşamımızın ancak birkaç saatini gerçekten yaşıyoruz.”

“Bazı insanların sırf normal olabilmek için olağanüstü enerji sarf ettiklerini kimse bilmez.”

“Hiçliğin tinbilimsel deneyiminde iki bin yıla kadar neler olacağını düşündüğümüz zaman

Kendi hiçliğimiz gerçek anlamını kazanır.”

“Bütün gözyaşları, mutluluk ya da mutluluğu haber veren yaşlardır”

Cumhuriyet'le akran, Atatürk sevgisiyle yoğrulmuş ve yazmaya adanmış bir yaşam

HIFZI TOPUZ

Öyle bir yaşam düşünün ki, Atatürk'ü birisinde el sıkışmak dâhil 5 defa gördü. İsmet İnönü, Nazım Hikmet, Sabahattin Ali, Abidin Dino, Bedri Rahmi Eyüboğlu, Fikret Mualla başta olmak üzere sayısız önemli isimle defalarca görüştü, röportajlar yaptı ve bazılarını kitaplaştırdı. Geçmiş ile gelecek arasında 96 yaşında dev bir çınar, Sarıyer Edebiyat Günleri Onur Konuğu Hıfzı Topuz.

ÖNDER KÖMÜR

CUMHURİYET'İN ilan edilmesinden kısa bir süre önce doğan Hıfzı Topuz'un çocukluğu Tanzimat Dönemi ve Fransız Edebiyatı etkisi altında ve Atatürk sevgisiyle dolu geçti. Başta babası olmak üzere ailesinden ve çevresinden isimler milli mücadelede görev aldı. Atatürk sevgisiyle geçen çocukluğunu yıllar sonra "Herkesin onu neden çok sevdiğini devrimlerini anlayabilecek yaşa gelince çok daha iyi kavradım." diye anlattı. Cumhuriyet çocuğu olarak büyürken, Cumhuriyet'in 10.yılında 1933 Ankara Hipodromu'nda dü-

ÖDÜLLER:

- 1955 ve 1956 İstanbul Gazeteciler Sendikası Gazetecilik Armağanı
- 1998 ve 2005 Burhan Felek Ödülü
- 1998 ve 2005 Sertel Demokrasi Ödülü.
- 2003 Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Basın Özgürlüğü Ödülü
- 2004 Lions Kulüpleri Federasyonu Atatürk Barış Ödülü
- 2005 Osmangazi Üniversitesi Onursal Doktora Ödülü
- 2007 Orhan Kemal Roman Armağanı, Sabahattin Ali'nin yaşamını anlattığı Başın Öne eğilmesin ile
- 2008 Afrika Barış ve Dostluk Ödülü, Kara Çığlık eseri ile.
- 2009 Çağdaş Gazeteciler Derneği Onur Ödülü
- 2012 Balçova Bel. ve yeni kuşak köy enstitüleri derneği aydınlanma onur ödülü
- 2014 3. Galatasaray Ödülü

zenlenen törende Atatürk'ü çok yakından görmesini ve Pendik'te karşılamaya gittiğinde ise el sıkışmasını hiçbir zaman unutmadı.

Tanzimat dönemi ile başlayan Fransız kültürü etkisi yaşamında önemli yer tutan Topuz, 1942 yılında Galatasaray Lisesi, 1948 yılında ise İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun oldu. Fransa'nın Kuzeydoğu kentlerinden birisi olan Strasbourg Üniversitesi'nde Devletler Hukuku ve Gazetecilik alanlarında yüksek lisans ve doktora yaptı. Yaşamında önemli bir yer tutan Fransa macerası uzun yıllar Paris'te devam etti. Unesco Genel Merkezi'nde iletişim sorunları ve gazetecilik eğitimi projelerini yürüttükten sonra Özgür Haber Dolaşımı Şefi olarak görev yaptı.

DÜNDEN BUGÜNE TÜRK BASIN TARİHİ

Tek parti döneminin son yıllarına doğru, 1947 yılında Akşam Gazetesi'nde başladığı ve uzun yıllar çalıştığı gazetecilik mesleği anılarını anlatırken, çok partili hayatı özlemle beklediklerini, vaat edilenlerin heyecan yarattığını düşündüklerini fakat çok partili yaşamın ilk iki yılından sonra tek partili dönemi mumla aradıklarını anlatır röportajlarında. Türkiye Gazeteciler Sendikası kuruluşunda görev alması yanı sıra kurumun başkanlığını da yaptı.

Mesleğini icra etmesi yanı sıra ilk kez 1973'te kaleme aldığı "İl.Mahmut'tan Holdinglere Türk Basın Tarihi" kitabı gazetecilik öğrencileri ile bu alana ilgi duyanların baş ucu kitabı oluyor. Usta gazeteci kitabında 1828 yılında yayınlanan ilk Türkçe Gazete Vakay-i Mısıriye'den günümüze Türk basın tarihini anlatıyor.

Gazeteci kimliği olan gazete patronlarından, holding patronu olan gazete patronlarına uzanan serüvenin her aşaması yer alıyor.

NAZIM HİKMET "KEREM" DEDİ

Nazım Hikmet ile yolu 1960 yılında Paris'te kesişir Hıfzı Topuz'un. Ölümüne kadar defalarca görüşürler. Nazım ile yaptığı röportajları yasaklardan dolayı uzun süre yayınlanamaz. Kayıtları saklar. Hıfzı Topuz'un oğlu dünyaya gelir. İsmi ne olsun diye sorar Nazım Hikmet yanıtı: "Kerem olsun."

GAZETECİLİK, YAZARLIĞA GİDEN YOLU AÇTI

Mesleğinde yaptığı sayısız röportaj, yazarlığa geçişinde çok yardımcı oldu. Röportaj yazarlığının kısa cümleli yazım tekniğini romanlarına taşıdı. Yazmaya adanmış yaşamın seyri böyle başladı.

Cumhuriyet'in aydınlığında doğan, aydınlanmaya ışık tutan bir ömrün adı Hıfzı Topuz.

Nice yıllara.

EMRE KONGAR

Hıfzı Topuz 90 yaşında

Edebiyat meraklılarının radarına bir tarihsel biyografik roman yazarı olarak takılmıştır Hıfzı Topuz.

İlk romanı "Meyyale"dir.

Anneannesinin annesinin öyküsünü anlatır bu romanda.

Ama bunu sakın salt bir biyografi sanmayın"

Aslında bir dönem romanıdır "Meyyale".

Tanzimat ile Abdülhamid dönemini, dönemin önemli siyasal kişilerini ve Osmanlı'nın son yıllarındaki saray yaşamını, cariyeleri anlatır.

Hıfzı Topuz bir gazeteci olarak başlamıştır kariyerine"

Ama yaşamını bir gazetecinin çok ötesine geçerek sürdürmüştür.

UNESCO'daki görevi ona bambaşka perspektifler kazandırmış, Hıfzı Topuz bir dünya vatandaşı, bir bilge yazar olmuştur.

İlk inceleme araştırma kitapları, basın ve Afrika üzerinedir.

Türkiye'deki basın üzerine ilk kitabı, Fransızca olarak 1961'de Strasbourg'da basılmıştır.

Arkadan 1968'de basılan "Basın Sözlüğü" ve 1970'te "Kara Afrika" gelmiştir.

Ben onu 1987'de basılan "Lumumba" adlı kitabıyla tanıdım.

Kara Afrika'sının bir Mustafa Kemal'i ama, Atatürk olamamış, katledilmiş bir liderin öyküsüdür Lumumba!

Hemen övünerek belirtmeliyim ki, onun tarihsel biyografik roman yazarlığında benim de katkım vardır"

Kendisi de çeşitli anılarında bunu anlatmış, beni hayırla anmıştır

"Eski dostlar" ve "Gülümseyen Anılar" adlı kitapları sadece benimle olan ilişkisini değil, Türkiye'nin bir kültür tarihi hazinesi olan insanlarla olan çok değerli izlenimlerini aktarır"

Mutlaka okunmaları gereken kitaplardır bunlar!

Romanları genellikle tarihsel bir kişilik çerçevesinde örülüdür"

Bu kişilik kimi zaman Abdülmecit gibi bir padişah, kimi zaman Nâzım Hikmet gibi bir şairdir"

Ama her kitabı tarihe ve kültürümüze bir katkıdır.

Hıfzı Topuz araştırmacı gazeteciliğinin ve roman yazarlığının yanında yılmaz bir demokrasi ve özgürlük savaşçısıdır."

Atatürk'e, Atatürk devrimlerine, Cumhuriyet'e yürekten inanır"

Son kitabını ("Aradan Yıllar Geçti") bana imzalarken, "Sevgili Emre, Ardan Yıllar Geçti ama biz iyi dayandık ve hep birlikte dayanacağız" demiş; mutlaka okunmalı!

(Toplum bilimci yazar Emre Kongar'ın, Hıfzı Topuz'un 90.yaşı dolayısıyla kaleme aldığı yazısı.)

H I F Z I T O P U Z K İ T A P L I Ğ I

2019 FAKİR BAYKURT ÖYKÜ YARIŞMASI

8. Sarıyer Edebiyat Günleri kapsamında düzenlediğimiz Fakir Baykurt Öykü Yarışması'na birinci kategoride (ortaokul) 58 öykü, ikinci kategoride (lise) 49 öykü, üçüncü kategoride (yetişkinler) 325 öykü, dördüncü kategoride (Fakir Baykurt Öykü Kitabı) 50 kitap olmak üzere toplam 432 öykü ve 50 öykü kitabı katılmıştır.

DERECEYE GİREN YARIŞMACILARIN LİSTESİ

1.KATEGORİ (ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİ KATEGORİSİ)

1) SUDE YURDUSEVEN
"Mucizeler Denizi"

2) ZEYNEP ÇİFTÇİ
"Çorapçı Çocuk"

3) ADNAN YİĞİT ALKAN
"Bir Avuç Deniz"

4) Mansiyon:
ŞERİFE DİLCAN İĞDECI
"Yaşamak Ne Güzel Şey"

2. KATEGORİ (LİSE ÖĞRENCİLERİ KATEGORİSİ)

1) BERRANUR MİDİLLİ
"Geride Bıraktıkların"

1) YAĞMUR ÜNALDI
"Teldeki Çamaşırlar"

2) MEHMET EMİRHAN GÖRGÜLÜ
"İlham"

3) Mansiyon:
NAZLI RÜYA TAŞKIN
"Tuhaf Yarım Garip Bir Öykü"

3.KATEGORİ (YETİŞKİNLER KATEGORİSİ)

Seçici Kurul yaptığı değerlendirmede, Birinci-İkinci ve Üçüncülüğe 2'şer eseri layık görmüş ve ödülleri iki eser arasında paylaştırılmıştır.

1) CEREN TÜRKKAN
"Un Helvası"

2) İLKAY ATAY
"Post-Modernlik ya da Vicomte de Sdeulu Kinai El-İblî'nin Gayrimeşru Yükselişi"

2) SEVTAP AYHAN
"Vuslat"

3) FERİT SÜRMELİ
"Harf Saha"

3) AYŞE BALKAN
"Makberdeki Mutluluk Kaydı"

4) Mansiyon:
SEVİNÇ ALÇİÇEK
"Yorgancının Sırrı"

4.KATEGORİ (FAKİR BAYKURT ÖYKÜ KİTABI ÖDÜLÜ)

Seçici Kurul yaptığı değerlendirmede Fakir Baykurt Öykü Kitabı Ödülü'ne 2 eseri layık görmüş ve ödülleri iki eser arasında paylaştırılmıştır.

1) BAHAR YAKA
"Diablo'nun Günlüğü"

1) GÜLHAN TUBA ÇELİK
"Evsizler Şarkı Söyler"

NOT: Ödüller 29 Eylül Pazar günü saat: 17.30'da Kireçburnu Haydar Aliyev Parkı'nda düzenleyeceğimiz ödül töreninde takdim edilecektir.

CEREN TÜRKKAN

UN HELVASI

ÖLGÜN ışıklarıyla karanlığı usul usul tırmalayan gazyağı lambaların uykuya yatırıldığı bir gece çınlamıştı Ahizer'in geceyi delen yırtıcı, keskin çığlığı.

Uçlarını hayvan yağıyla burduğu bıyıklarıyla köyün en bıçkın delikanlısı Uzunca Ali'nin, üst üste binen kalasları baltanın tek vuruşuyla parçalayan Halil Efendi'nin ve Muhtar Hüseyin'in kör olası dölü Sümüklü Muttalip'in bu erken ölüm haberiyle ilgili sarf ettikleri yarım yamalak şahitlik, bir gece yarısı duydukları canhıraş çığlıkların savında birleşiyordu.

" 'Amanın dostlar yetişin!' dediymi sonra Ahizer yenge, tüfeği sardım omzuma çıktım da, vallahi ben öldürmedim efemim. "

Bir çığlığıyla tek mil köyü ayağa kaldıran çimen gözlü Ahizer ve çığlığı izleyen gözyaşlarıyla kapıda beliren on altılık Meryem de havaya boşalttıkları veryansınlarla ifade etmişlerdi bu beklenmedik ölümün şaşkınlığını.

Köy ahalisi cumba ve tirabzanlarla direkleri oymalı, düzayak verandası olan bu sevimsiz eve topyekûn akın ettiğinde Muttalip'i Erciş Ağa'ya göndermişti muhtar. Jandarma, Erciş'in at üstünde tırısı kalkıp da telaşla haber salmasından sonra, rükû eder gibi belini bükten, dalları mevsimin bahşettiği tenhalıkla kıvrılıp bükülen çıplak ağaçları geçip de Müezzîn Necmi'nin evine vardığında, bir duvarın dibine sonradan eklenen hamamlıkta görmüştü ev sahibinin cansız bedenini; kızıl kanlar üzerinde yüzen başı sağa eğilmiş, kırıl çarşları çatılmış, ama nasılsa huzurlu bir yüz ifadesiyle.

Müezzîn Necmi hanidir nikahlı olduğu karısı Ahizer'in kısır olduğuna karar verince, arkasında bebe bölük bırakamayacağını anlamış, kadının ağlayıp zırlamasına, öbür tarafta helal etmeyeceği hakkına bir an bile aldırış etmeden amcasının küçük kızını imam nikahıyla koynuna alıvermişti üç ay evvel.

Öküzleri dehleye dehleye süren Meryem'i on beşinde, basma eteğinin altında kırmızı paçalıklı şalvarını toprağa sürüyerek yürürken görmüş; eteğinin altından çalkalanan kalçalarını büyük bir iştahla seyretmiş, ne zamandır kararına varamadığı ikinci "karı" meselesini de zihninde çözümlemişti böylelikle.

Annesini daha el kadar bebekken kaybeden Meryem süt annesinin memeleriyle beslenmiş, bir filiz gibi gelişip serpilmiş, köydeki delikanlıların açgözlü ilgisini hemen üzerine çekivermişti. Yüzündeki mahzun, yumuşak ifadesi omuzlarından bir çağlayan gibi dökülen gümrâh saçlarıyla tezat oluştururken Feriha Halası susmamış, böylesine el değmemiş bir güzelliğin illa ki koskoca muhtara hanım olacağını her fırsatta dile getirmişti.

Ama köylünün gönül borcu duyduğu muhtara, Sarı Yazmalı gelin gitmişti.

Meryem'in akli ise hep o sarı yazmada kalmıştı; Solmazgillerin esmer fidanı Gül'ün sarı yazmasında.

Semiz ineklere memelerinden asılıp kova kova süt sağarken, dağdan inen aç kurtlar koyunlara saldırmazın diye ahırın kapısına asma kilit vururken, öylesine bir hava almaya bahçedeki elma ağacının dibine doğru süzülürken gözleri hep Gül'ü arardı.

Göz bebeklerinin bu suçlu, kaçak arayışı, tanımlayamadığı, anlamlandıramadığı, bir biçim kazandıramadığı duygularından ileri geliyordu Meryem'in. Köylünün "Şehirli Sapkın" dediği "hastalıktan" şüpheleniyor, bazı bazı zamanlar kendisini bir erkeğin, mesela köyün en gözde delikanlısı Koca Memed'in altında, tere batmış bir halde düşlüyor, hemen sonrasında midesini oyan bir şeyler oluyordu.

Gül'ü ikna ettiği vakitler, elinden tutup çayırılığa götürüyor, onunla konuşmaya can attığı her şeyden bahsetmek istiyordu. Ama böyle zamanlarda, Gül'ü sarı yazmasıyla, ela ve yeşil arasında gidip gelen kararsız gözlerini gözlerine dikmiş bir halde karşısında bulunca dili bağlanıveriyor, ne söyleyeceğini bilemeden sadece Gül'izliyordu.

"Sen de hissediyor musun?" diyordu Gül'e.

"Neyi?"

"Ahanda şurada," diyerek iki elini midesine götürüyordu, "Pır uçuşup duran şeyleri. Süt annem kurtçuk dediymi de, kurtçuk değildir o. Koca Memed'in ki gibi de değil, daha başka."

Gül ise sadece gülümsüyordu.

İşte böyle bir izdivaca bundan razı olmuştu amcası. Meryem'i çayırılıkta, Gül'ün saçlarını ağır ağır okşarken görünce, bu manzaranın zararsız, lekesiz saflığına karşın içine bir şeyler dert olmuş, Gül'ü kolundan tuttuğu gibi eve götürmüştü. Müezzîn Necmi'nin de Meryem'i gelin istemesi tam vaktinde gerçekleşen bir fırsat olarak çıkmıştı karşısına.

Köylünün ağzına sakız olmak vardı ya! Şükürler ola, şu Necmi elinin ağırlığıyla Meryem'i kadın etmesini bildirdi!

Edep erkân bilen, incecik yapraklarıyla açan bir gonca gibi serpilip büyüyen kızı Meryem'i mütavazı bir düğünle evlendiren ihtiyar amcası, evden eve salkımlanan "Şu boylu boslu, memeleri göğsünden ileri taşan Meryem 'kız' değil miymiş de çarpana suratlı, huysuz müezzîne verilmiş, yoksa Müezzîn Necmi'nin 'dinibütün' bir dayakçı olduğu, Ahizer'i ezelden beridir dövüp de bıçare kariya kan içtiği herkesçe bilinirmiş, amanın gencecik kızın başka taliplisi mi yokmuş da şu köyün sevilen garibi Ahizer'in üzerine kuma getirilmiş," dedikodularının üstünü de kestiği kırk kuzuyu tepsilerle dağıtarak kapatıvermişti.

Herkesçe sanılanın aksine Ahizer'in ikinci nikaha dövünmeleri ne kuma meselesiydi ne de Allah'ın her günü satıp savdığı kocasını paylaşamamasından ileri geliyordu. "Ben çektim, elalemin gül gibi yavrucağı çekmesin," diyerek inilmediği

“Ancak çoğunca, şehrin omuzları ardında kalan tepelerin üzerine yer yer serpiştirilmiş bu köy evlerinde un bulmak bile bir şanstı ya, kıtı kıtına yaşayan bu insanlara da hiç sual edemezdi ceviz torbalarını.”

duyuldu yan komşu Mezmure Ana’dan, her ay kan akıttığı, asıl kısırlığın bu herifte olduğu ama Müezzın Necmi’nin bunu kabullenemediğinden ikinci evliliğini yaptığı meselelerinin üzerine örten tokat ve tekmelerin gürültüsü bastırdı köy meydanını dolduran geçkin kadınlarının dedikodularını ama...

Ama işte böyle zamanlarda, Mezmure Ana da, köyün çöpçatanlığını yapan Hanife Teyze de, köyün ahırlarından toplanan Aşüfte Nuriye de işaret parmağını sımsıkı kenetlediği iki dudağı ortasına sabitler ve “Şşşt,” deyiverirdi hemen.

“Şşşt, karısı değil mi, ister sever, ister döver.”

İşte böyle anlarda, Ahizer, yüreğinin ortasına çöreklenen umarsızlığı nasıl söküp atacağını bilemez, merdaneyle yufka açarken, kızgın bakır sahadan erittiği tereyağının cızırtısını işitirken, yağın içine unu serpip de esmerleşene kadar kavururken, “Köyün en lezzetli un helvasını yapan şu Necmi’nin hanımını da alın,” çağrılarına kulak vererek kurulduğu ocak önlerinde dua ederdi uzun uzun.

“İçine az da ceviz katmalı.”

Ancak çoğunca, şehrin omuzları ardında kalan tepelerin üzerine yer yer serpiştirilmiş bu köy evlerinde un bulmak bile bir şanstı ya, kıtı kıtına yaşayan bu insanlara da hiç sual edemezdi ceviz torbalarını.

Başkalarının ölümlerine un helvası pişirip başkalarının acılarına ortak olan bu kadın, eve gelen Meryem’e herkesin tahmin ettiği ve beklentiye girdiği biçimde düşmanlık etmemiş, aksine o vakitten sonra başına gelecekleri çok iyi bildiğinden, dost belleyip bağrına basıvermişti Necmi’yi paylaştığı bu güzelce kızcağızı.

Zamanla ve ortak acılarla pekişen dostlukları öylesine büyüyecekti ki her ikisi de dedikodularla, ürkütücü Lut Kavmi öyküleriyle ve bir çeşit sapıklık haliyle anılan o “illete” yeniden yakalanacak, aslında bu eğilimi içlerinden söküp atamadıklarını

ve bu “illetin” söküp atılamayacak kadar onlardan bir parça olduğunu anlayacaklardı.

Ahizer Meryem’in yumuş arınmış masumiyetine bağlanacak, Meryem Ahizer’in çimen yeşili gözlerine tutulacaktı.

İkisi de o geceye kadar, birbirlerini gördükçe titreseler de bunu birbirlerinden saklayacaklardı.

Meryemce’ye gelirse, bu pek çoğunca kadersiz kadın, kılı göğsüyle üzerine abanan Necmi’nin canını nasıl yaktığını hatırlayacak, dişlediği memelerinin sızısını günlerce duyacaktır çalı süpürgesiyle evi süpürürken, helmelenen buğdayın suyunu akıtırken ve Necmi’ye bol köpüklü bir kahveyi ağır ağır pişirirken cezvesinde.

Ve her gün memelerini kurban verdiği gece görevlerinden sonra hamile kalamadığında, öfkesinden kuduran Necmi hırsını türlü dayaklarla alacak, erkeklik gururunu parçalayan, kendini el aleme rezil rüsva eden bu yeni yetmenin canına okuyacaktı.

İğdiş vakti gelen boğalar gibi evlilik çağına erişen azgın delikanlılar, üç karısıyla caka satan çırcır işçisi Kulaksız Mahmut, pamuğun tarlada şıkırdım gibi açtığını avucuna aldığı kuru toprakla taa öncelerden öngörebilen Necip Dayı ve hatta yedi çocuklu Muhtar Hüseyin bile bıyık altından gülecekti onun kısırlığına. Necmi kahvehaneye girince de yere toz toprak dağılan yüzlerini parça parça toplayacaklar, vah tüh ederek, “İki karı aldı, ikisi de kısır çıktı. Yazık Necmi ağabeyimize!” deyip tavşankanı bir çay dolduracaklardı önüne hemencecik.

Akıp giden günlerin ardından “Üzme canını,” dese de gözkapaklarını kaldıramayan Meryem’e içi giden Ahizer, Meryemce’nin üç gece önce iç odadan gelen haykırışlarını duyunca fırlayıverse de yataktan, memelerinin acısıyla duramayan kızı şöyle sağlam bir kırbaçtan geçiren Necmi’ye korkusuz cüretkârlığıyla saldırmış ama engel olamamış, üstüne bir de o dayak

yemişti. Avam ağızıyla ağzına geleni sövüp sayan Necmi’nin bu kıyımı da iki dudak ortasına gerilen zincirlerin bir halkası olmaktan geri durmamıştı hani köyde.

Üç gece sonrası, içine büsbütün dolan açıklanamaz sıkıntısıyla, “Bezdirirdi beni canımdan bu kör olası herif,” diyerek kalkıp da sobayı yakmaya girişince Ahizer, o günün adet olduğu üzre, Necmi’nin sonradan evlendiği Meryemce tarafından keseleneceği gün olduğunu hatırlayıverdi.

Şahı gelse ısınmayan sobaya söylene söylene tomrukları istifleyen Ahizer, tül bentinden fırlayan birkaç saç telinin tutuştuğunu görünce cascavla bağırıverdi ya, Necmi susturdu kadını hemen.

“Şu piç oğlu piç Muhtar’ın getirdiği agave elyafı getir de onlan kesele beni, Meryem!”

Hamamlığın ilkel kurnasına doldurduğu sıcak suyla Necmi’yi ovalamaya girişen Meryem, bir “Avretler Hamamı” geleneğini yerine getirmeden evlendirildiğini hatırlayınca burkuldu, kırıldı, ansızın sarı yazmalar geçti gözlerinin önünden. İkinci kadın olmanın sonuçlarıydı bunlar ya, o dalgınlıkla kaynar su dolu maşrapayı tutamayıp Necmi’nin başından aşağı deviriverdi.

Necmi’nin can havliyle ayağa fırlamasıyla başlayan devrimin yolu, Meryem’in kaçınılmazı önlemeye yönelik “Aman Bey, etme”leri ve Ahizer’in “Yetti canıma gayrı”larıyla kesişince, bunca zamandır iki dudağa örtülen bir parmağın intikamı vücut buldu küçücük bir hamamlıkta.

Ahizer bir koşu, elindeki tomrukla hamamlıktaki Necmi’ye atılmışaydı... Yok.

Müezzın Necmi, Meryem’in tepesinde göndere çektiği elini kaldırmışaydı... Yok.

Müezzın Necmi sinirinden ezanı ikinci kez okuduğunun farkına varmışaydı... Yok.

Bu cehenneme varasıcının dölünü Mezmure Ana doğurmasaydı...

Şimdi yerde, buharı tüten kızılca kanın üzerinde Meryem yatıyor olabilir.

Ama Ahizer Necmi’den önce davranmış, Meryem’i bekleyen dayağa siper olmayı göze almış, havada sıkıdığı yumrukla Ahizer’e davranacakken kaygan zeminde kayıp düşen Necmi de belki ilk kez huzurlu bir uykuya dalıvermişti böylece.

Kenarda büzülüp de gözleri fal taşı gibi açılan Meryem tam da çılgılığı basacağı anda, Ahizer işaret parmağını iki dudağına götürmüştü, bir “Şşşt!” çekmişti Meryem’e doğru.

“Şşşt!”

Fitne fücür bağlayan dillerin intikamını, sessizlikle oyalanan dilleriyle almışlardı o gece bu iki kadın.

Şaşkınlıkla karışık çıkan hırıltılarıyla, kesik kesik uçan fısıltılarıyla bölünse de sessizlikleri, Ahizer o canhıraş çılgılığı avaz avaz savurana kadar, evin tüm köşelerine rutubet gibi yayıldı iş birlikleri.

Bir dostluktan doğan ölüm, bir ölümden doğan yaralı bir sevdanın kıpırdanan ihtimalleri olup çıktı.

Şimdi saçın altına bir iki odun tutuşturmalı, içine bir topak tereyağı atmalı.

Bu “kazara” ölümü Jandarma’ya duyurmalı, ağlayıp zırlamalı, Necmi’nin hamamlıkta kayıp düştüğünü tek mil köye inandırmalı.

Sonra kara toprak örterken tabutunu Necmi’nin, şöyle güzel bir un helvası kavurmalı.

Jandarma gelip gidince, söz birliği edenler Necmi’ne cenazeyi üstlenince, Mezmure Ana’nın sinisini döve döve yas tuttuğu cenazeye hüzünlü bir yeşilin gölgesi çökünce, oncalar köylü baş sağlığına gelip de divana yerleşince, Meryemce’nin memelerindeki diş izleri silinince, Ahizer de Meryemce’nin teninin rayıhasını içine çekince, yağdaki un rengini alana kadar kavurulmalı.

İçine az da ceviz katmalı. ■

Zühal Olcay

Zülfü Livaneli

Livaneli ve Olcay'a Altın Koza Yaşam Boyu Onur Ödülü

Adana Büyükşehir Belediyesi tarafından düzenlenen 26. Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali'nde verilecek ödüllerin sahipleri belli oldu.

ADANA Büyükşehir Belediyesi tarafından düzenlenen 26. Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali'nde verilecek onur ve emek ödüllerinin sahipleri açıklandı! Festival kapsamında düzenlenecek törenlerde Altın Koza Yaşam Boyu Onur Ödülleri Zühal Olcay ve Zülfü Livaneli'ye; Orhan Kemal Emek Ödülleri ise Derya Ergün ve Erdoğan Engin'e takdim edilecek.

Türk sinemasının önemli gündemlerinden birini yaratan Uluslararası Adana Altın Koza Film Festivali, ustaları unutmuyor. Bu yıl 26. kez düzenlenen festivalin Altın Koza Yaşam Boyu Onur Ödülleri ve Orhan Kemal Emek Ödülleri'nin takdim edileceği birbirinden değerli isimler açıklandı. Altın Koza Yaşam Boyu Onur Ödülleri; bu yıl oyuncu ve müzisyen Zühal Olcay ile yönetmen, yazar, senarist, besteci Zülfü Livaneli'ye veriliyor. Festivalde bu yıl ilk kez düzenlenen Orhan Kemal Emek Ödülleri ise görüntü yönetmeni Erdoğan Engin ve makyaj sanatçısı Derya Ergün'e veriliyor. ■

Altın Koza Yaşam Boyu Onur Ödülleri Zühal Olcay ve Zülfü Livaneli'ye; Orhan Kemal Emek Ödülleri ise Derya Ergün ve Erdoğan Engin'e takdim edilecek.

Erdoğan Engin

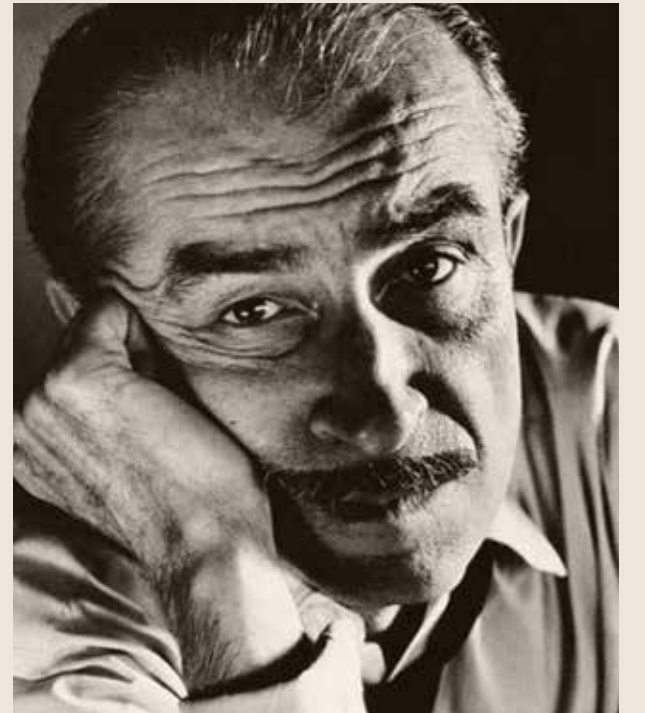
Derya Ergün

Orhan Kemal 105 Yaşında

Toplumcu gerçekçi edebiyatımızın en önemli yazarlarından Orhan Kemal'in 105. yaşı Cihangir'de bulunan Orhan Kemal Müzesi'nde dostları, sanatçılar ve okurları tarafından coşkuyla kutlandı. Orhan Kemal'in çocukları

Yıldız, Kemali ve Işık Öğütçü, sanatçılar Nilgün ve Aydın Ilgaz, Mehmet Said Aydın, Semra Kandemir, Nihat Kemal Ateş, Ece ve Ekrem Ataer, yurtdışından ve yurtiçinden çeşitli şehirlerden gelen okurlarla birlikte Orhan Kemal'in 105.

yaşı kutlandı. Doğum günüyle ilgili Işık Öğütçü şunları söyledi: "Çok acıdır, babamın hiçbir zaman doğum gününü kutlamadık. Bugün kutlamamız aslında onun o hak ettiği doğum günlerini yapamamanın bir karşılığı. Şimdi kutluyoruz. Müzesinde onun eşyalarıyla ve anılarıyla şu an birlikteyiz. İnanıyorum ki o da burada, okurlarıyla, onu seven ve değerini bilen kişilerle birlikte." ■

TARIK AKAN

En yakışıklı devrimciden ayrı geçen 3. yıl

YEŞİLÇAM'IN "Damat Ferit"i Tarık Akan. Yakışıklılığının ardına gizlenecek bir sanat yolculuğu tabiri caizse "Suya sabuna dokunmadan" ilerleyebilecek iken o bunun yerine; siyasi şube, sorgulamalar, itilip kakılmalar, aşağılanmalar, soğuk hücreler, bitli-fareli koşulları göze almayı tercih eden onurlu bir yürüyüşü seçti.

Yeşilçam'ın gösterişli, zengin kız, fakir oğlan klişeleri yerine sanatçı olmanın sorumluluğunu omzunda hisseden her gerçek sanatçı gibi toplumun sorunlarını ele alan, yaşamın kendisini anlatan filmlerde oynadı.

Muhalef olmanın zorluklarını göğüsledi. Yaşadıklarının bir bölümünü "Anne kafamda bit var" kitabında kaleme aldı.

Vefatının üzerinden üç yıl geçti.

Yakışıklı devrimciye selam olsun.

ROL ALDIĞI BAZI FİMLER

- Maden ● Canım Kardeşim ● Hababam Sınıfı
- Sürü ● Yol ● Karartma Geceleri ● Suçlu
- Emine ● Sev Kardeşim ● Tatlı Dillim
- Mavi Boncuk ● Ah Nerede ● Ateş Böceği
- Adak ● Pehlivan ● Gülüm ● Vizonte Tuuba

BAZI ÖDÜLLERİ

Altın Portakal Film Festivali (En İyi Erkek Oyuncu)
1973-1978-1980-1984-1989-1990-2003

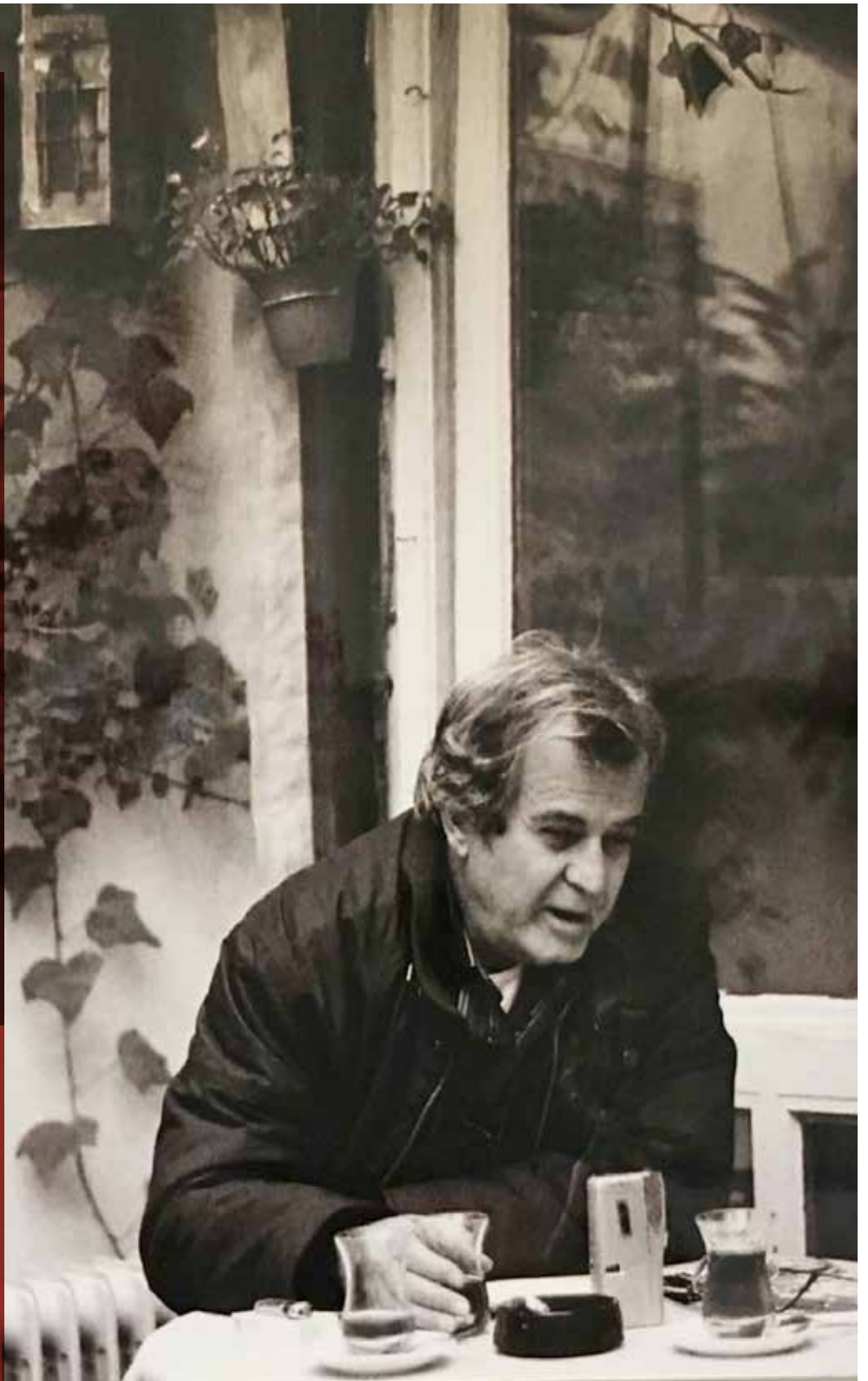
1985 Berlin Uluslararası Film Festivali (Mansiyon Ödülü)

1992 Adana Altın Koza Film Festivali (En İyi Erkek Oyuncu)

1996 Antalya Altın Portakal Film Festivali
(Yaşam Boyu Onur Ödülü)

2006 Sinema Yazarları Derneği (Onur Ödülü)

2007 Çağdaş Sinema Oyuncuları Derneği
(Sinema Emek Ödülü)

ORHAN KEMAL'İN KİTAPLARINDAN...

DÜNYA EVİ...

Mal mülk para... Kafa zenginliği olmadıktan sonra neye yarardı?

Hiçbir zaman sadece mal, mülk düşünmemişti. Kitapları vardı. Kitaplarının dünyasına kendini kaptırmıştı. Onlar, o kitapları yazanlar gibi olabilmek istiyordu. Olamazmış, önemli değildi. Günün birinde olabilmek ümidini yaşıyordu ya. Yetiyordu...

Gözlerini Atatürk'ün büyütülmüş portresine dikmişti. Göz gözeydiler. Acıyor gibi bir hali vardı Ata'nın.

"Sen de, şu benim bugünkü durumuma düştün mü?" diye geçirdi.

Sanki, "Elbette" cevabını aldı. "Dünyanın bütün küçük adamları bu duruma

düşerler. Küçük adamlık bu demektir. Ama bütün mesele, küçük adamlıktan kurtulmak."

EKMEK KAVGASI...

Büyük üniforması içindeki Atatürk'ün tatlı mavi gözleri yaşarmıştı. İçini çekti ve iki eliyle yüzünü kapadı...

BİR FİLİZ VARDI...

Gerçekçilik, içinde yaşadığın topluma yer yer ayna tutmaktan ibaret değil ki. Asıl gerçekçilik, asıl yurtseverlik, içinde yaşadığın toplumun bozuk düzenini görmek, bozukluğun nereden geldiğine akıl erdirmek, sonra da bu bozuklukları ortadan kaldırmaya çalışmak. Yurtse-

verlik, yurdunun insanlarını sevmek, yani, insan gibi yaşamalarını sağlamaya çalışmak. Buna engel olanlarla savaşmak...

SOKAKLARIN ÇOCUĞU ...

Ay yükseliyor, yükseldikçe de kızılığını yitiriyordu. Soğuk, buz gibi, şıkır şıkır parlayarak kaçıyordu göğün derinliğine. Denizde gümüşten geniş bir yol, denizin karanlık sularında şıkır şıkır bir nehir, ışıktan bir nehir gibi kıvıldıyordu...

Ay kıpkırmızı doğuyordu. Karşı kıyılar, denizin karşı etekleri kızıla boyanıyor, yıldızlar körleniyordu. Ayın hızla yükselip, uzaklara gümüşten pırlıl pırlıl bir tekerlek gibi kaçtığı, sonra da ağır ağır ufaldığı saatlere kadar oturdular...

Sarı saçlı, mavi gözlü pipolu kaptanlar iyi olurlarmış...

Sarı saçlı, mavi gözlüler kötü olmaz...

"Biz mi? Atatürk çocuklarıyız!" diyecekti. Fabrikatörün gözleri yaşaracaktı...

ARKADAŞ ISLIKLARI ...

Bir gün elbette kavuşacaksın ona. Allah, sevenlerin hasretini kıyamete bırakmaz...

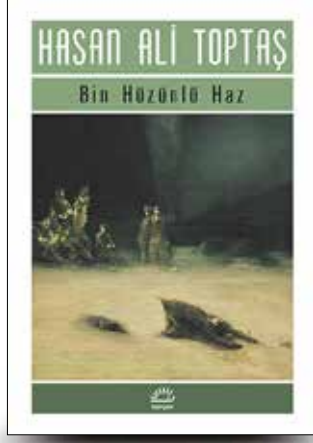
İlyas Usta, "Gerçek olan öğrenmektir. Nerden, nasıl öğrenirsen öğren. Nereden, nasıl öğrendiğin, diploman hatta neler bildiğin de önemli değil. Ne yaptığın önemlidir."...

OKUMA ÖNERİLERİ

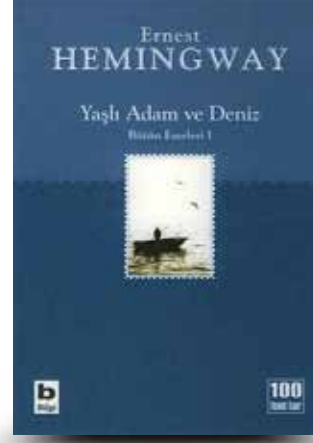
Beyaz Zambaklar Ülkesinde Grigoriy Petrov

Atatürk, kitabı okuduğunda bu destansı başarıya tek kelimeyle hayran olmuştu. Derhal kitabın ülkedeki okulların, özellikle askeri okulların müfredatına dâhil edilmesini emretti. Kitap tüm yoksulluğa, imkânsızlıklara ve elverişsiz doğa koşullarına rağmen, bir avuç aydının önderliğinde; her meslekten insanın omuz omuza bir dayanışma sergileyerek, Finlandiya'yı, ülkelerini geri kalmışlıktan kurtarmak için nasıl büyük bir mücadele verdiklerini, tüm insanlığa örnek olacak biçimde gözler önüne sermektedir. Sayfa Sayısı: **229**
(Tanıtım Bülteninden)

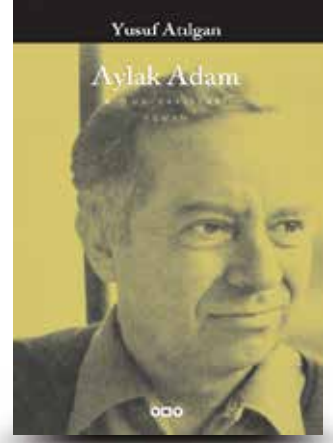
Bin Hüzünlü Haz Hasan Ali Toptaş

Yazma serüvenini "Hayatı kelime kelime genişletmek" olarak adlandıran Hasan Ali Toptaş, metinlerini birer senfoniye de dönüştürerek, dışarıyla içerinin, görünüle iç dünyanın, gerçeklikle rüyaların, somutla somutun çarpışmasından doğan tekinsiz bir atmosfere çağırıyor okurunu. Bin Hüzünlü Haz olağanüstü bir metin, gecikmiş Türk romantizminin başyapıtı. Sayfa Sayısı: **130**
(Yıldız Ecevit'in Arka Kapak Yazısından)

Yaşlı Adam ve Deniz Ernest Hemingway

Yaşlı Adam ve Deniz, Hemingway'nin en ölümsüz eserlerinden biridir. Yaşlı bir Kübalı balıkçının açık denizde Gulf Stream'e kapılmış olarak dev bir kılıçbalığıyla olan can yakıcı mücadelesini son derece sade ve kuvvetli kelimelerle anlatır. Bu hikâyesiyle Hemingway, yenilgiye karşı cesaret, kayba karşı şahsi başarı temasını kendine has modern üslubuyla yeni baştan heykellemiştir. Sayfa Sayısı: **136**
(Tanıtım Bülteninden)

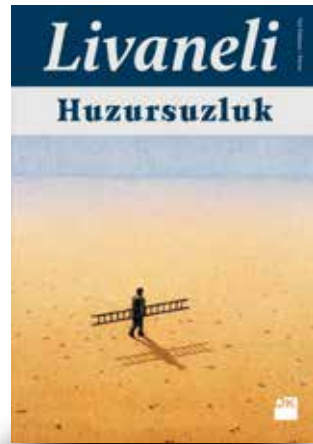
Aylak Adam Yusuf Atılgan

Yusuf Atılgan'ın Aylak Adam'ı, yayınlandığı günden bu yana edebiyatımızın en sevilen, üzerinde en çok tartışılan romanlarından biri oldu. Roman, 60'lı yılların başında bizimle birlikte tüm dünyada da konuşulmaya başlanan kentli aylak aydın bireyi konu alıyordu. Bugün artık çağdaş klasiklerimiz arasında yer alan Aylak Adam'ın dikkat çektiği entelektüel sorunlar güncelliğini koruyor. Sayfa Sayısı: **192**
(Tanıtım Bülteninden)

Bir Gün Tek Başına Vedat Türkali

Vedat Türkali'nin edebiyatımızda klasikleşen eseri Bir Gün Tek Başına, toplumun kargaşasında birbirlerine tutunan insanların dramını ve umudunu anlatıyor. Sayfa Sayısı: **752**
(Tanıtım Bülteninden)

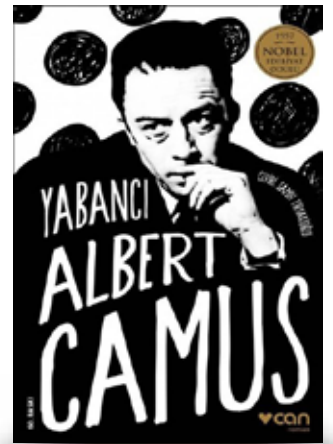
Huzursuzluk Zülfü Livaneli

Merhamet zulmün merhemi olamaz! Harese nedir, bilir misin? Develerin çölde çok sevdiği bir diken var. Deve dikenini yedikçe ağzı kanar. Tuzlu kanın tadı dikeninkiyle karışınca bu, devenin daha çok hoşuna gider. Kanadıkça yer, bir türlü kendi kanına doyamaz... Ortadoğu'nun âdeti budur, tarih boyunca birbirini öldürür ama aslında kendini öldürdüğünü anlamaz. Kendi kanının tadından sarhoş olur. Sayfa Sayısı: **160**
(Tanıtım Bülteninden)

Mary Stuart Stefan Zweig

Stefan Zweig ünlü İskoç kraliçesi Mary Stuart'tan bahsederken, "Dünya tarihinde belki de başka hiçbir kadın edebiyata bu kadar çok konu olmamış, böylesine çok işlenmemiştir," der. Kraliçenin entrikalar, ittifaklar ve politik hesaplarla geçen, ihanetlerle yolundan sapıtılan kısa yaşamını anlatan kitap, düşmeyen temposuyla gerilim romanlarını aratmayacak türden. Sayfa Sayısı: **520**
(Tanıtım Bülteninden)

Yabancı Albert Camus

Albert Camus'un en tanınmış, en çok yabancı dile çevrilmiş, en çok incelenmiş ve hala en çok satan kitaplar arasında yer alan "Yabancı", aynı zamanda yazarın en gizemli yapıtı. Yabancı, büyüleyici gücünü, içinde barındırdığı trajedi duygusuna borçlu: Bir türlü ele geçirilemeyen anlamın sürekli aranması, bilinç ile toplumsal dünya arasındaki çatışma. Sayfa Sayısı: **119**
(Tanıtım Bülteninden)

Bekle bizi İstanbul

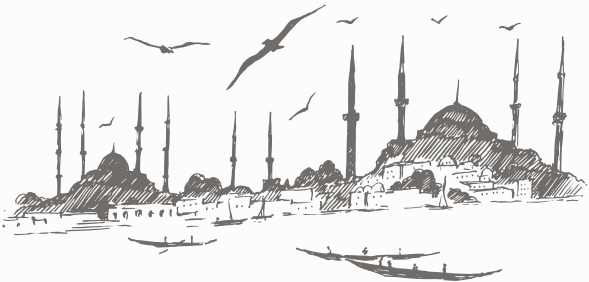
*Salkım salkım tan yelleri estiğinde
Mavi patiskaları yırtan gemilerinle
Uzaktan seni düşünür düşünürüm
İstanbul*

*Binbir direkli Haliç'inde akşamlar
Adalarında bahar Süleymaniye'nde güneş
Ey sen ne güzelsin kavgamızın şehri
İstanbul*

*Boşuna çekilmedi bunca acılar
Büyük ve sakın Süleymaniye'ne bekle
Parklarıyla, köprüleriyle, meydanlarıyla
Bekle bizi İstanbul
Tophane'nin karanlık sokaklarında
Koyun koyuna yatan çocuklarıyla bekle
Bekle zafer şarkılarıyla geçişimizi
İstanbul*

*Haramilerin saltanatını yıkacağız
Bekle o günler gelsin gelsin İstanbul
Sen bize layıksın bizde sana İstanbul
İstanbul*

*Boşuna çekilmedi bunca acılar
Büyük ve sakın Süleymaniye'ne bekle
Parklarıyla köprüleriyle meydanlarıyla
Bekle bizi İstanbul*

VEDAT TÜRKALİ 100 YAŞINDA

VEDAT TÜRKALİ ŞİİRLERİ VE ROMANLARIYLA 20. YÜZYILA DAMGASINI VURDU. BİR ASIRA YAKIN YAŞAMINDA GERİDE BIRAKTIĞI ESERLERİYLE DİĞER BÜYÜK YAZARLAR GİBİ SADECE BEDENEN BU DÜNYADAN AYRILDI.

DİZELERİNİ KALEME ALDIĞI, EDİP AKBAYRAM'IN SESİYLE ÖZDEŞLEŞEN VE İSTANBUL DENİLİNCE AKLA GELEN İLK ŞİİRLERDEN BİRİSİ OLAN "BEKLE BİZİ İSTANBUL" İLE ÜÇ İMPARATORLUĞA BAŞKENTLİK YAPMIŞ, TARİHİ KENTİ BİZLERE EMANET ETTİ. BUGÜN 100 YAŞINDA. İSTANBUL GİBİ ÇOK YAŞA VEDAT TÜRKALİ.

UĞUR DÜNDAR'A

"KİTAP OKUMA CEZASI"

CABBAR ABİ
KİM BU ADAM...!
ÇEKİLİR CEZA DEĞİL,
YATALIM KALKALIM
MÜEBBETE
DUA EDELİM
AABİİ!...

VAY
ARKADAŞ
BEEE!...

ÇAĞAR

BU ARADA MUSA
KART KARDEŞİMİZE,
KARİKATÜR TARİHİNE
GEÇECEK CEZASI İÇİN
BİR GEÇMİŞ OLSUN
SELAMI...

